

GAZETA

miesięcznik
GDAŃSKIEGO UNIwersYTETU MEDYCZNEGO

AMG

ISSN 1506-9745

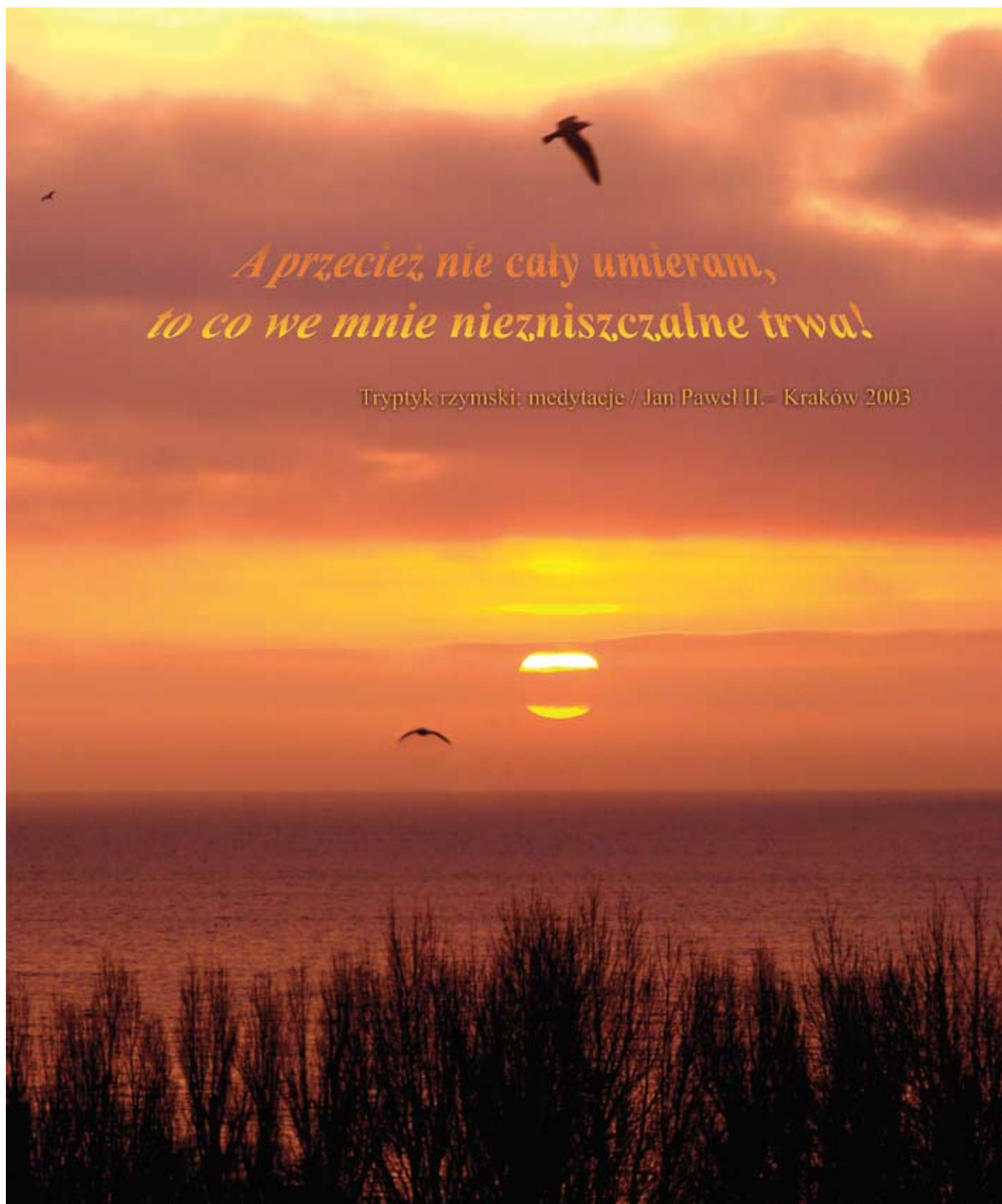
Rok 19

Listopad 2009

nr 11 (227)

*A przecież nie cały umieram,
to co we mnie niezniszczalne trwa!*

Tryptyk rzymski: medytacje // Jan Paweł II. – Kraków 2003

Z życia Uczelni

Poświęcenie sztandaru GUMed przez ks. abp. Sławoja Leszka Głódzia (8.10.2009)

Prof. August Heidland doktorem *honoris causa* GUMed (16.10.2009), szerzej w następnym numerze „Gazety AMG”

Rektor prof. J. Moryś w otoczeniu rektorów AMG poprzednich kadencji (8.10.2009)

Prof. Z. Brzozowski doktorem *honoris causa* AM we Wrocławiu (6.10.2009) str. 8

Konferencja prasowa władz Uczelni przed uroczystą inauguracją (8.10.2009)

Z uroczystości wręczenia dyplomów doktorskich, na zdjęciu nowi doktorzy habilitowani (27.10.2009) str. 28

Podniesienie wiechy na budynku CMI (16.10.2009)

str. 26

Prof. Roman Kaliszan wyróżniony nagrodą ministra nauki i szkolnictwa wyższego (22.10.2009), więcej w następnym numerze „Gazety AMG”

W numerze...

Kalendarium rektorskie	3
Inauguracja roku akademickiego 2009/2010	4
Profesor Zdzisław Brzozowski doktorem <i>honoris causa</i> AM we Wrocławiu	8
Sopocka Muza dla dr. hab. Piotra Trzonkowskiego.	11
Wydział Nauk o Zdrowiu po trzech latach	12
Z Senatu GUMed.	13
Uczelnia mieszkańcom Pomorza	14
Patent międzynarodowy pracowników GUMed	18
Dr hab. Piotr Czauderna wybrany	19
Nagroda prezydenta Gdańska dla pediatry z GUMed	19
Oferta stypendialna DAAD	19
Nowy profesor tytularny – prof. dr hab. Maria Wujtewicz	20
Pierwsi profesorowie i studenci ALG.	22
Profesor Tadeusz Korzon – wspomnienie. .	24
Pamięci prof. Stefana Kryńskiego	25
Zmiana w Zarządzie Stowarzyszenia Absolwentów	25
Wiecha na budynku CMI	26
Oferta szkoleniowa adresowana do lekarzy i pielęgniarek	27
Wręczenie dyplomów doktorskich.	28
Kadry GUMed i UCK	29
Kongres PT Ginekologicznego	29
Nowi doktorzy	30
Swawolny Hipokrates	31
Z Kliniki Położnictwa i Kliniki Neonatologii	32
Dyplomatorium absolwentów Oddziału Medycyny Laboratoryjnej	33
Konkurs prac magisterskich	34

GAZETA AMG

Redaguje zespół: Marek Bukowski, Brunon Imieliński, Józefa de Laval (z-ca red. naczelnego), Wiesław Makarewicz (red. naczelnny), Marta Mróz (WL), Roman Nowicki (rzecznik prasowy GUMed), Renata Ochocka, Wawrzyniec Paluch (WF), Krzysztof Sworczak, Lubomira Wengler, Tomasz Zdrojewski, Krystyna Frystak (sekr. red.), Tadeusz Skowrya (red. techn.), współpraca graficzna mgr Sylwia Scisłowska. Fot. Zbigniew Wszeborowski

Adres redakcji: **Gazeta AMG:** Biblioteka Główna GUMed, Gdańsk, ul. Dębinki 1, tel. 0-58-349-14-83; e-mail: gazeta@amg.gda.pl; www: http://www.gazeta.gumed.edu.pl. Druk: **Drukonsul**. Nakład: 850 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo niewykorzystania materiałów nie zamówionych, a także prawo do skracania i adiustacji tekstów oraz zmiany ich tytułów. Wyrażane opinie są poglądami autorów i nie zawsze odzwierciedlają stanowisko redakcji oraz władz Uczelni.

Warunki prenumeraty:

Cena rocznej prenumeraty krajowej wynosi 36 zł, pojedynczego numeru – 3 zł; w rocznej prenumeracie zagranicznej – 36 USD, pojedynczy numer – 3 USD. Należność za prenumeratę należy wpłacać na konto Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego z dopiskiem: prenumerata „Gazety AMG”:

Bank Zachodni WBK S.A. Oddz. Gdańsk
76 10901098 0000 0000 0901 5327

Kalendarium rektorskie

29.09.2009 – na zaproszenie marszałka województwa pomorskiego Jana Kozłowskiego rektor prof. Janusz Moryś wziął udział w spotkaniu Rady Przyszłości Pomorza.

30.09.2009 – w gabinecie rektora odbyło się uroczyste pożegnanie kierowników jednostek odchodzących na emeryturę.

1.10.2009 – rektor prof. Janusz Moryś wziął udział w inauguracji nowego roku akademickiego w Politechnice Gdańskiej.

1.10.2009 – rektor prof. Janusz Moryś wziął udział w inauguracji nowego roku akademickiego w Uniwersytecie Gdańskim.

1.10.2009 – prorektor ds. studenckich dr hab. Barbara Kamińska reprezentowała władze Uczelni na mszy św. celebrowanej przez ks. abp. Sławoja Leszka Głódzia w Katedrze Oliwskiej.

2.10.2009 – inauguracja roku akademickiego w Akademii Marynarki Wojennej, w uroczystości udział wzięł rektor prof. Janusz Moryś.

4.10.2009 – rektor prof. Janusz Moryś uczestniczył w uroczystej inauguracji roku akademickiego w Akademii Morskiej w Gdyni.

5.10.2009 – inauguracja nowego roku akademickiego w Akademii Muzycznej w Gdańsku, w uroczystości udział wzięł rektor prof. Janusz Moryś.

6.10.2009 – prorektor ds. rozwoju i współpracy międzynarodowej prof. Jacek Bigda wziął udział w inauguracji roku akademickiego w Akademii Sztuk Pięknych.

7.10.2009 – prorektor ds. studenckich dr hab. Barbara Kamińska reprezentowała władze Uczelni na inauguracji roku w Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu.

8.10.2009 – inauguracja roku akademickiego w Gdańskim Uniwersytecie Medycznym.

9.10.2009 – centralna inauguracja roku akademickiego 2009/2010 uczelni KRAUM odbyła się w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym, w uroczystości udział wzięł rektor prof. Janusz Moryś.

13.10.2009 – prorektor ds. klinicznych prof. Zbigniew Zdrojewski uczestniczył w inauguracji roku akademickiego w Gdańskim Seminarium Duchownym.

14.10.2009 – rektor prof. Janusz Moryś wziął udział w uroczystości otwarcia konferencji kanclerzy i kvestorów uczelni medycznych. Gospodarzem spotkania była nasza Uczelnia.

16.10.2009 – uroczystość nadania godności doktora *honoris causa* prof. Augustowi Hejlandowi.

16.10.2009 – uroczystość zawieszenia wiechy na budynku Centrum Medycyny Inwazyjnej z udziałem rektora prof. Janusza Morysia.

21.10.2009 – na zaproszenie przewodniczącego Sejmowej Komisji Budżetu rektor prof. Janusz Moryś wziął udział w posiedzeniu komisji, na której prezentowano projekt ustawy budżetowej państwa na rok 2010, w szczególności omawiano finansowanie budowy szpitala Centrum Medycyny Inwazyjnej.

22.10.2009 – rektor prof. Janusz Moryś uczestniczył w spotkaniu z ministrem zdrowia, tematem którego było omówienie projektu założeń do ustawy o szpitalach klinicznych.

23.10.2009 – rektor prof. Janusz Moryś wystąpił na V Forum Rynku Zdrowia w dyskusji na temat prowadzenia inwestycji szpitalnych w Polsce.

24.10.2009 – rektor prof. Janusz Moryś wziął udział w pierwszej inauguracji Kolegium Teologicznego w Gdyni.

27.10.2009 – w Dworze Artusa odbyła się uroczystość wręczenia dyplomów doktora habilitowanego i doktora nauk medycznych oraz nauk farmaceutycznych.

27.10.2009 – rektor prof. Janusz Moryś wziął udział w uroczystości odświeżenia na budynku Instytutu Biotechnologii UG tablicy poświęconej profesorom: J. Podhajskiej, W. Szybalskiemu i prof. K. Taylorowi – inicjatorom i organizatorom Międzyuczelnianego Wydziału Biotechnologii UG-GUMed.

27.10.2009 – posiedzenie Rady Rektorów Województwa Pomorskiego, którego gospodarzem był rektor prof. Janusz Moryś. Omawiano m.in. opiekę medyczną nad studentami uczelni zrzeszonych w Radzie oraz organizację w 2010 r. VII Bałtyckiego Festiwalu Nauki.

Mgr Urszula Skatuba

W dniu 24 kwietnia 2009 r. zmarł w Belgii

doc. dr hab. med. Henryk S. TAPER

były adiunkt Zakładu Anatomii Patologicznej Akademii Medycznej w Gdańsku. Za zasługi w walce z chorobami nowotworowymi odznaczony Orderem Króla Belgii.

W dniu 21 października 2009 r. zmarła w Warszawie

dr farm. Janina GADOMSKA

absolwentka Akademii Medycznej w Gdańsku, st. asystent (1961–1964), adiunkt Katedry Toksykologii do przejścia na emeryturę w roku 1985. Cieszyła się zaśluzonym szacunkiem i sympatią studentów farmacji i wszystkich ludzi, z którymi się stykała.

Inauguracja roku akademickiego 2009/2010

Rektor GUMed powitał Gości

Uroczystą inaugurację roku akademickiego 2009/2010 w dniu 8 października 2009 r. zaszczyciły i zostały serdecznie powitane przez rektora Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego prof. Janusza Morysia następujące osoby:

- Roman Danielewicz, dyrektor Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wyższego Ministerstwa Zdrowia
- JE ks. abp Sławoj Leszek Głódź
- wicewojewoda pomorski Michał Owczarczak
- wicemarszałek województwa pomorskiego Mieczysław Struk
- przewodniczący Sejmiku Województwa Pomorskiego Brunon Synak
- dyrektor Pomorskiego Oddziału NFZ Dorota Pieńkowska

Rektorzy oraz prorektorzy uczelni Pomorza:

- prof. Ludmiła Ostrońska, rektor Akademii Sztuk Pięknych
- kontradmirał Czesław Dyrz, rektor Akademii Marynarki Wojennej
- prof. Marcin Tomczak, prorektor Akademii Muzycznej
- prof. Maria Mendel, prorektor ds. kształcenia Uniwersytetu Gdańskiego
- prof. Stanisław Górski, prorektor Akademii Morskiej w Gdyni
- prof. Waldemar Kamrat, prorektor ds. kształcenia Politechniki Gdańskiej
- prof. Andrzej Suchanowski, prorektor ds. kształcenia i rozwoju Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu
- ks. Dariusz Dążek, prorektor Wyższego Seminarium Duchownego w Pelplinie
- ks. prof. Jacek Bramorski, rektor Gdańskiego Archidiecezjalnego Kolegium Teologicznego

Rektorzy poprzednich kadencji naszej Uczelni, profesorowie:

- Stefan Raszeja, doktor *h.c.* AM w Bydgoszczy
- Zdzisław Brzozowski, któremu Akademia Medyczna we Wrocławiu w dniu 6 października br. nadała tytuł doktora *honoris causa*
- Mariusz Żydowo, doktor *h.c.* AM w Gdańsku
- Stefan Angielski
- Zdzisław Wajda
- Wiesław Makarewicz
- Roman Kaliszan

a także

- prof. Olgierd Narkiewicz, doktor *h.c.* AM w Gdańsku
- inż. Tadeusz Pacholik z Fundacji na rzecz Nauki Polskiej
- prof. Jacek Marecki, prezes Oddziału Gdańskiego Polskiej Akademii Nauk
- prof. Jan Drwał, prezes Gdańskiego Towarzystwa Naukowego
- mgr Zdzisław Szudrowicz, pomorski kurator oświaty

Przedstawiciele samorządów zawodowych:

- przewodniczący Okręgowej Izby Lekarskiej w Gdańsku, dr Krzysztof Wójcikiewicz
- przewodnicząca Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych, mgr Danuta Adamczyk-Wiśniewska
- wiceprzewodnicząca Gdańskiej Okręgowej Rady Aptekarskiej, Janina Mańko
- dyrektor Wydziału Spraw Społecznych Urzędu Miasta Gdańska, Teresa Plichta

Inauguracja roku akademickiego 2009/2010

Dyrektorzy szpitali:

- Ewa Książek-Bator, dyrektor naczelna Uniwersyteckiego Centrum Klinicznego
- Zdzisław Sićko, dyrektor Uniwersyteckiego Centrum Medycyny Morskiej i Tropikalnej
- Ewa Bonk-Woźniakiewicz, dyrektor Pomorskiego Centrum Chorób Zakaźnych
- Roman Walasiński, prezes Swissmedu i Włodzimierz Płankowski, dyrektor medyczny

Przedstawiciele świata biznesu i dyplomaci:

- Dorota Sobieniecka, dyrektor Gdańskiego Klubu Biznesu
- Jan Zarębski, przewodniczący Gdańskiego Związku Pracodawców
- Andrzej Karnabal, dyrektor Chipolbroku
- Szczepan Lewna i Arkadiusz Króliński, przedstawiciele Zarządu GPEC
- Tomasz Wróbel, prezes firmy Esculap
- konsul generalny Federacji Rosyjskiej Sergiej Puczkow
- konsul honorowy Norwegii Michał Rzeszewicz
- inni konsulowie zawodowi i honorowi akredytowani na Wybrzeżu

Ponadto

- nowy proboszcz parafii p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej, ks. Adam Kamizela oraz duszpasterz akademicki, ks. Jędrzej Orłowski
- członkowie Senatu, Rad Wydziałów, studenci oraz wszyscy pracownicy naszego Uniwersytetu i reprezentanci innych instytucji regionu.

Immatrykulacja reprezentantów wszystkich kierunków studiów

Po złożeniu przez studentów uroczystego ślubowania rektor wraz z dziekanami dokonali aktu immatrykulacji reprezentantów wszystkich kierunków studiów, byli to:

- Małgorzata Dobrzycka – lekarski
- Jakub Krymer – lekarski
- Weronika Megier – lekarski
- Paweł Stępniewski – lekarski
- Christofer Malm – lekarski (English Division)
- Anna Szalek – lekarski (English Division)
- Hans Jansson – lekarski (English Division)
- Johan Linden – lekarski (English Division)
- Mateusz Borowy – lekarsko-dentystyczny
- Katarzyna Morozik – lekarsko-dentystyczny
- Sonia Pyrzowska – techniki dentystyczne
- Agnieszka Połocka – farmacja
- Klaudia Rybczyńska – analityka medyczna
- Paweł Pobłocki – pielęgniarstwo (studia I stopnia)
- Paulina Majewska – pielęgniarstwo (studia II stopnia)
- Joanna Kwiatkowska – położnictwo (studia I stopnia)
- Katarzyna Przepiórka – położnictwo (studia II stopnia)
- Grzegorz Sadoń – fizjoterapia (studia I stopnia)
- Anna Wakulewicz – fizjoterapia (studia II stopnia)
- Małgorzata Radom – dietetyka
- Anna Ostapko – ratownictwo medyczne
- Monika Litwin – zdrowie publiczne, specjalność techniki medyczne – elektroradiologia
- Żaklina Rojek – zdrowie publiczne (studia I stopnia)
- Katarzyna Chitruszko – zdrowie publiczne (studia II stopnia)
- Joanna Maksymowicz – biotechnologia

Inauguracja roku akademickiego 2009/2010

Ogółem przyjęto na I rok studiów:

- na Wydział Lekarski – 524 studentów
- na Wydział Farmaceutyczny – 198 studentów
- na Wydział Nauk o Zdrowiu – 793 studentów
- na Międzyuczelniany Wydział Biotechnologii – 90 studentów

Uhonorowanie absolwentów

Medalem *Primus Inter Pares* uhonorowane zostały absolwentki Wydziału Lekarskiego – Magdalena Dembek-Lorbiecka oraz Wydziału Farmaceutycznego – Agnieszka Makulec. Dyplomy z wyróżnieniem z rąk rektora otrzymali następujący absolwenci:

- Magdalena Dembek-Lorbiecka – lekarski
- Katarzyna Rośtonkiewicz – lekarski
- Patrycja Steczyńska – lekarski
- Barbara Sumińska – lekarski
- Anna Romanowska – lekarski
- Anna Drapella – lekarski
- Michał Hubert – lekarski
- Emilia Przyborowska – lekarski
- Angelika Bastuba – lekarsko-dentystyczny
- Agnieszka Makulec – farmacja
- Marta Bruderek – analityka medyczna
- Katarzyna Majchrzak – pielęgniarstwo (studia I stopnia)
- Ewa Sadłowska – położnictwo (studia II stopnia)
- Adam Nadrowski – fizjoterapia (studia I stopnia)
- Paulina Wójcik – fizjoterapia (studia II stopnia)
- Adam Majewski – ratownictwo medyczne (studia I stopnia)
- Agata Nowak – ratownictwo medyczne (studia I stopnia)
- Anna Dydjow – zdrowie publiczne, specjalność techniki medyczne – elektroradiologia (studia I stopnia)
- Anna Górka – zdrowie publiczne, specjalność techniki medyczne – elektroradiologia (studia I stopnia)
- Natalia Szczotka – zdrowie publiczne, specjalność techniki medyczne – elektroradiologia (studia I stopnia)
- Dominika Druba – zdrowie publiczne (studia II stopnia)
- Maria Skrzypkowska – biotechnologia

Osoby zasłużone dla GUMed zostały uhonorowane odznaczeniami państwowymi i resortowymi

Postanowieniem prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 25.09.2009 r. o nadaniu odznaczeń, za zasługi dla rozwoju nauk medycznych na wniosek ministra zdrowia, odznaczeni zostali:

Złotym Krzyżem Zasługi

- dr n. med. Zdzisław Sićko

Srebrnym Krzyżem Zasługi

- dr n. med. Andrzej Kotłowski
- dr n. geogr. Jacek Nowacki

Brązowym Krzyżem Zasługi

- dr n. med. Rita Hansdorfer-Korzon
- dr n. med. Tomasz Bandurski

Postanowieniem prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 21.09.2009 r. o nadaniu odznaczeń, za wzorowe, wyjątkowo

Inauguracja roku akademickiego 2009/2010

sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z pracy zawodowej, odznaczeni zostali, na wniosek ministra zdrowia

Medalem złotym za długoletnią służbę:

- dr hab. n. med. Hanna Bielarczyk
- Irena Bradtke
- Maria Darmetko
- dr med. Jolanta Goljan
- Marian Goyke
- dr med. Małgorzata Hellmann
- dr med. Janusz Jakitowicz
- dr med. Ewa Kazimierska
- mgr Wiesława Kruminis-Łozowska
- dr n. przyr. Danuta Kunikowska
- dr Irena Leszczyńska
- Kazimiera Megger
- Teresa Osowska
- dr n. biol. Halina Pietkiewicz
- dr n. przyr. Maria Racewicz
- Mirosława Sas-Tojza
- dr n. przyr. Krystyna Szmeja
- Gabriela Żurawska

Medalem srebrnym za długoletnią służbę:

- mgr Maria Bartoszewicz
- mgr Jolanta Bieniek
- dr med. Iwona Domżańska-Popadiuk
- dr n. hum. Maria Jeżewska
- mgr Ewa Kiszka
- Barbara Kozierowska
- dr hab. n. med. Aida Kusiak
- Ewa Kuziemska
- dr hab. Romuald Lango
- Hanna Lemanowicz
- dr hab. Małgorzata Michalska
- Grażyna Myrda
- Alicja Rost
- dr hab. n. med. Witold Rzyman, prof. nadzw.
- mgr Teresa Sawa
- mgr Sylwia Scisłowska
- dr hab. n. med. Tomasz Smiatacz
- Ewa Volkmann

Wyróżnieni przez ministra edukacji narodowej, za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania Medalem Komisji Edukacji Narodowej:

- dr med. Janina Aleszewicz-Baranowska
- dr hab. n. med. Bogusław Borys
- dr hab. n. med. Anna Kędzia, prof. nadzw.
- prof. dr hab. n. farm. Jerzy Łukasiak
- prof. dr hab. n. med. Jolanta Myśliwska
- prof. dr hab. n. med. Krystyna Raczyńska
- dr n. med. Ewa Raniszewska

Wyróżnieni przez ministra zdrowia odznak honorową „Za Zasługi dla Ochrony Zdrowia”:

- Wiesław Bartelik
- dr hab. Andrzej Basiński, prof. nadzw.
- Iwona Felczak-Korzybska
- prof. dr hab. Jacek Jassem
- mgr Anastassia Kalogridou
- Regina Kałużna-Wierzbicka
- Ewa Kotulak
- mgr Ewa Książek-Bator

- mgr Hanna Kuźniar
- dr Wacław Nahorski
- dr Robert Sabiniewicz

Medal Zasłużonemu Akademii Medycznej Gdańsku otrzymali:

- dr hab. Anna Lebiedzińska
- dr Aleksandra Radwańska
- prof. dr hab. Jadwiga Roszkiewicz
- dr hab. Zenon Aleksandrowicz, prof. nadzw.
- prof. dr hab. Wojciech Bogusławski
- prof. dr Walter Siegenthaler

Nagrody i wyróżnienia rektora dla studentów

- Agnieszka Szatewicz – lekarski, absolwentka
- Marcin Sieczkowski – lekarski, absolwent
- Adam Kowalczyk – lekarski, absolwent
- Kinga Waszak – lekarski, absolwentka
- Kajetan Kociszewski – lekarski, absolwent
- Anders Ekstrom – lekarski (English Division), IV r. – wyróżnienie
- Adrian Kiepuszewski – lekarsko-dentystyczny, absolwent
- Marcin Derwich – lekarsko-dentystyczny, II r.
- Krzysztof Sołtohub – farmacja, absolwent
- Arkadiusz Opara – farmacja, absolwent
- Anna Fel – farmacja, IV r.
- Magdalena Górka – farmacja, absolwentka

Laureaci wyróżnienia *Amicus Studentis*

Studenci przyznali swoje wyróżnienie następujących nauczycielom akademickim:

- dr. Wojciechowi Kosiakowi z Kliniki Chorób Nerek i Nadciśnienia Dzieci i Młodzieży
- dr Barbarze Damasiewicz z Zakładu Farmakodynamiki
- dr. Wojciechowi Skrobotowi z Zakładu Fizjoterapii

Wykład inauguracyjny pt. „Wrodzone wady rozwojowe i choroby uwarunkowane genetycznie w sztuce” wygłosił prof. Janusz Limon.

Uroczystość zakończył żywiłowy koncert Chóru GUMed im. Tadeusza Tylewskiego pod batutą Jerzego Szarafińskiego, który wystąpił z programem musicalowych przebojów.

Profesor Zdzisław Brzozowski doktorem *honoris causa* AM we Wrocławiu

W dniu 6 października 2009 r. Profesor Zdzisław Brzozowski z Wydziału Farmaceutycznego Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego, emerytowany kierownik Katedry i Zakładu Technologii Chemicznej Środków Leczniczych, były rektor Akademii Medycznej w Gdańsku, twórca polskiego leku Glipolamid, otrzymał tytuł doktora *honoris causa* Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich we Wrocławiu.

Laudację na cześć Profesora Zdzisława Brzozowskiego wygłosił promotor prof. Zdzisław Machoń, wybitny chemik, twórca leku Vratizolin, a rektor Akademii Medycznej we Wrocławiu prof. Ryszard Andrzejak wręczył medal „Zasłużonemu Akademii Medycznej we Wrocławiu”.

Podniosła uroczystość miała miejsce w czasie inauguracji roku akademickiego w AM we Wrocławiu, we wspaniałej, najbardziej reprezentacyjnej, będącej perłą sztuki – Auli Leopoldina. Specjalnie dla Profesora znany Chór Kameralny Akademii Medycznej wykonał utwór pt. Siyahamba – melodia afrykańska.

Nowo promowany Doktor *honoris causa* otrzymał szereg listów gratulacyjnych, m.in. od rektorów Politechniki Opolskiej, Politechniki Wrocławskiej, Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu oraz dziekana Wydziału Farmaceutycznego Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu.

Profesorowi Brzozowskiemu towarzyszyła delegacja naszej Uczelni w składzie: prorektor ds. nauki prof. Małgorzata Sznitowska, dziekan Wydziału Farmaceutycznego prof. Wiesław Sawicki oraz prof. Elżbieta Pomarańska, prof. Franciszek Sączewski, kierownik Katedry i Zakładu Technologii Chemicznej Środków Leczniczych i dr hab. Jarosław Sławiński, kierownik Katedry i Zakładu Chemii Organicznej.

W dniu poprzedzającym nadanie honorowego doktoratu miała miejsce uroczysta kolacja wydana na cześć Profesora Brzozowskiego, w której uczestniczyli m.in. rektor R. Andrzejak, dziekan K. Gąsiorowski, wiceminister zdrowia M. Twardowski, prof. Z. Machoń, prezes firmy Hasco – dr S. Han, grupa profesorów inicjująca nadanie tytułu oraz nasza reprezentacja z Gdańska.

W trakcie spotkania rektor prof. Ryszard Andrzejak w imieniu społeczności akademickiej AM we Wrocławiu przekazał Profe-

sorowi Brzozowskiemu podarunek – obraz olejny, przedstawiający Aulę Leopoldina.

W czasie dwudniowego pobytu w Wrocławiu dzięki osobie Profesora Brzozowskiego przeżyliśmy niezapomniane, wzruszające chwile. Wszyscy też doświadczyliśmy ze strony władz wrocławskiej uczelni, pracowników i studentów wielkiego szacunku, życzliwości i gościnności. Pobyt zakończyliśmy oglądaniem Panoramy Racławickiej.

Większość dobrych uczelni może się poszczycić profesorami wybitnymi, którzy tworzą historię uniwersyteckich wydziałów, nadają im bieg i przyczyniają się do rozwoju szkoły wyższej. Mamy takich i my, jednak osoba Profesora Brzozowskiego jest tu szczególna, bowiem po przejściu na emeryturę Jego naukowa pasja trwa i ciągle się rozwija. Pasja wybitnie utalentowanego chemika, który całe swoje zawodowe życie związał z farmacją.

My, wychowankowie i uczniowie Profesora, podziwiamy i ciągle uczymy się niebywałej rozwagi, mądrości, skromności i życzliwości. Dziękujemy, czcigodny Nestorze, Profesorze i oby to trwało jak najdłużej!

Przy tej okazji pragnę z głębi serca podziękować władzom i Senatowi Akademii Medycznej we Wrocławiu, zwłaszcza rektorowi prof. Ryszardowi Andrzejakowi za to, że nasz Mistrz i Nestor Profesor Brzozowski otrzymał taki zaszczyt i znalazł się w gronie uczonych posiadających najwyższą akademicką godność tej uczelni.

Szczególne podziękowania należą się prof. Kazimierzowi Gąsiorowskiemu, dziekanowi Wydziału Farmaceutycznego AMW i wszystkim jego współpracownikom za talent organizacyjny, życzliwość, włożone serce, niebywałą gościnność i opiekę, której wspólnie z Profesorem Brzozowskim doświadczyliśmy we Wrocławiu.

Pragnę również w imieniu Profesora Zdzisława Brzozowskiego podziękować rektorowi Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego prof. Januszowi Morysiowi i kanclerzowi mgr. Markowi Langowskiemu za pomoc w organizacji wyjazdu do Wrocławia.

Prof. Wiesław Sawicki,
dziekan Wydziału Farmaceutycznego GUMed

Przemówienie prof. Kazimierza Gąsiorowskiego, dziekana Wydziału Farmaceutycznego Akademii Medycznej we Wrocławiu

Wasza Eminencjo, Księżę Kardynale Metropolito Wrocławski, Panie Profesorze, Magnificencjo Rektorze, Wysoki Senacie, Dostojni Goście, Szanowni Państwo!

Pan Prof. dr hab. Zdzisław Brzozowski urodził się w 1929 r. w Grodnie. Dyplom magistra chemii, a następnie stopnie naukowe doktora nauk przyrodniczych i doktora habilitowanego nauk chemicznych uzyskał na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego otrzymał w 1973 r., a profesora zwyczajnego w 1983 r.

W latach 1952–1961 pracował w Laboratorium Badawczym Starogardzkich Zakładów Farmaceutycznych „Polfa”.

Od 1962 r. jest pracownikiem Akademii Medycznej w Gdańsku, obecnie Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego. Był kierownikiem Katedry Technologii Chemicznej Środków Leczni-

czych (1971–1999). Obok licznych obowiązków dydaktycznych i naukowych Profesor prowadził działalność organizacyjną na rzecz Akademii Medycznej w Gdańsku, wyrazem tego była Jego funkcja prorektora w latach 1972–1975, a w kolejnych latach 1976–1981, przez dwie kadencje, funkcja rektora.

Profesor Zdzisław Brzozowski był też wieloletnim członkiem trzech Komitetów Naukowych PAN (Nauk Chemicznych, Terapii Doświadczalnej i Nauk o Leku), członkiem New York Academy of Sciences, członkiem Komitetu Badań Naukowych i Rady Naukowej Fundacji Rozwoju Nauk Farmaceutycznych.

Dorobek naukowy Profesora Zdzisława Brzozowskiego obejmuje 295 prac, 55 patentów uzyskanych w 13 krajach świata. Dorobek ten dotyczy doskonalenia metod syntezy i produkcji środków leczniczych, w tym metod syntezy ponad 2000 nowych związków organicznych. Oczekiwana aktywność biologiczną oraz potencjalną przydatność terapeutyczną wyselekcjonowanych preparatów potwierdził Profesor, współpracując z kilkudziesięcioma krajowymi i zagranicznymi ośrodkami badań biologicznych, farmakologicznych, toksykologicznych, farmaceutycznych i klinicznych, w tym również z Akademią Medyczną we Wrocławiu.

Pozytywną ocenę wszystkich etapów badań przedklinicznych uzyskały preparaty o działaniu przeciwartymicznym oraz przeciwcukrzycowym. Jeden z preparatów o działaniu przeciwcukrzycowym został wprowadzony do produkcji i leczenia pod nazwą „Glipolamid”.

Profesor Zdzisław Brzozowski jest również twórcą nowych dziedzin chemii i farmakologii w zakresie badania pochodnych 1,1-dioksa-1,4,2-benzodiazyny i ich przemian w pochodne 2-merkaptobenzenosulfonamidu. Wiele z tych związków w badaniach biologicznych wykazało dużą i zależną od struktury aktywność przeciwartymiczną, przeciwnowotworową lub aktywność przeciw HIV. Te ostatnie należą do nowej klasy efektywnych inhibitorów integrazy HIV-1.

Profesor Zdzisław Brzozowski stworzył w Gdańsku znakomitą szkołę chemii medycznej i wychował liczne grono farmaceutów, w tym 6 doktorów, 5 doktorów habilitowanych, 3 profesorów Akademii Medycznej, jednego profesora tytularnego i obecnego kierownika Katedry i Zakładu Chemii Organicznej Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego.

Otrzymał wiele prestiżowych wyróżnień i odznaczeń, m.in. Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Komisji

Edukacji Narodowej i Medal Zasłużonego Nauczyciela, Medal XXV-lecia PAN, Medal imienia prof. Stanisława Binińskiego, tytuł honorowy „Gdańszczanin Roku 1973”, nagrodę wojewody gdańskiego „Za wybitne osiągnięcia w dziedzinie nauki i techniki”, nagrodę Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego i 15 nagród ministra zdrowia.

Cieszy się wielkim uznaniem i szacunkiem społeczności akademickiej Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego oraz środowiska farmaceutycznego w kraju i za granicą. Nadal aktywnie prowadzi prace naukowe, syntetyzuje nowe związki, dużo publikuje. Wielka determinacja i pracowitość Pana Profesora rokują uzyskanie nowych obiecujących preparatów – kandydatów na polskie leki.

Rada Wydziału Farmaceutycznego Akademii Medycznej we Wrocławiu jednogłośnie poparła wniosek dziekana o uhonorowanie wieloletniej działalności Profesora Zdzisława Brzozowskiego, znaczonej wielkimi osiągnięciami naukowymi i zawodowymi, nadaniem godności doktora *honoris causa* Akademii Medycznej we Wrocławiu, a Senat naszej Uczelni wniosek ten zatwierdził stosowną uchwałą.

□

Przemówienie Doktora *honoris causa* Zdzisława Brzozowskiego

Magnificencjo Rektorze, Wysoki Senacie, Wysokie Rady Wydziałów, Dostojni Goście, Drodzy Studenci, Panie i Panowie!

To dla mnie wielki honor i przyjemność być z Wami dzisiaj podczas uroczystej inauguracji nowego roku akademickiego i wyróżnienia mnie tytułem doktora *honoris causa* Akademii Medycznej we Wrocławiu, Uczelni znanej w świecie z doniosłych dokonań naukowych i użytecznych.

Trudno mi wyrazić wdzięczność za otrzymanie tej najwyższej godności akademickiej, którą przyjmuję z prawdziwą radością i dumą, a zarazem z należytą pokorą.

Teraz, będąc pod urokiem dostojnego grona i miejsca, w którym ta uroczystość się odbywa, chciałbym przede wszystkim gorąco i serdecznie podziękować sprawcom moich dzisiejszych wzruszeń:

Inicjatywnej Grupie Profesorów, Recenzentom, Członkom Wysokiej Rady Wydziału Farmaceutycznego i jego Dziekanowi profesorowi Kazimierzowi Gąsiorowskiemu, Promotorowi, profesorowi Zdzisławowi Machoniowi, Członkom Wysokiego Senatu i Jego Magnificencji Rektorowi, profesorowi Ryszardowi Andrzejakowi – za życzliwą ocenę mojej drogi naukowej oraz olbrzymi wkład pracy na kolejnych etapach postępowania promocyjnego.

W tym miejscu chciałbym też powiedzieć kilka słów o moich nauczycielach i ludziach, którzy mieli znaczący wpływ na kształtowanie mojej osobowości i drogi naukowej.

Wiedzę o wielkich tradycjach szkół uniwersyteckich poznałem w Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, gdzie ukończyłem studia chemiczne oraz uzyskałem stopnie naukowe doktora i doktora habilitowanego, a następnie pogłębiałem w okresie 45 lat pracy w gdańskiej Akademii Medycznej.

Moim niedoścignionym wzorem nauczania akademickiego był profesor Antoni Basiński, wieloletni kierownik Katedry Chemii Fizycznej i rektor UMK. Z kolei moim nauczycielem w zakresie chemii organicznej i promotorem przewodu doktorskiego był profesor Witold Zacharewicz. Jemu to zawdzięczam nawiązanie cennych kontaktów naukowych z profesorem Bogusławem Bobrańskim, ówczesnym kierownikiem Katedry Chemii Organicznej Akademii Medycznej we Wrocławiu, ojcem oryginalnego polskiego leku o nazwie Ipronal. Profesor Bobrański zapoznał mnie z warunkami, arkanami i meandrami sztuki badań nad oryginalnym lekiem. Jednym z tych warunków, który spełniłem i za którego wskazanie jestem bardzo wdzięczny – było podjęcie pracy i nawiązanie wielospecjalistycznej współpracy w uczelni medycznej. Profesorowi Bobrańskiemu zawdzięczam też późniejszą przyjazną współpracę z kolejnymi nauczycielami akademickimi wrocławskiej AM, a zwłaszcza z profesorami: Leonardem Kuczyńskim, Tadeuszem Zawiszą, Adamem Nawojskim, Zdzisławem Machoniem, Wandą Nawrocką i Stanisławem Ryngiem.

W końcu lat sześćdziesiątych poprzedniego wieku miałem szczęście poznać i zaprzyjaźnić się z profesorem Stefanem Angielskim, członkiem niezwykle utalentowanym i odpowiedzialnym, ówczesnym kierownikiem Katedry Biochemii Klinicznej gdańskiej AM, później prorektorem i rektorem tejże uczelni, członkiem rzeczywistym Polskiej i Europejskiej Akademii Nauk, aktualnie profesorem Pracowni Nefrologii Komórkowej i Molekularnej Instytutu Medycyny Doświadczalnej i Klinicznej Polskiej Akademii Nauk.

Połączyła nas pasja poszukiwań oryginalnych struktur chemicznych jako potencjalnych środków przeciwcukrzycowych oraz wieloletnie rozwiązywanie problemów planowania, finansowania i koordynacji coraz to szerszej współpracy na kolejnych etapach poszerzonych badań farmakologicznych, toksykologicznych, farmaceutycznych, uzupełniających i klinicznych wyselekcjonowanych trzech preparatów. Chciałbym też nadmienić, że kompletne badania nad postaciami farmaceutycznymi tych preparatów były wykonane z udziałem obecnego wśród nas pana profesora Wiesława Sawickiego w Katedrze

Farmacji Stosowanej naszej uczelni, pod kierunkiem znakomitego farmaceuty śp. profesora Stanisława Janickiego, którego tradycje i zainteresowania naukowe kontynuuje i z powodzeniem rozwija obecna również wśród nas pani profesor Małgorzata Sznitowska.

Żałuję, że praca współtwórców tych preparatów jako potencjalnych leków przeciwcukrzycowych, udokumentowana licznymi publikacjami oraz uzyskanymi patentami i stopniami naukowymi, nie została jak dotąd w pełni wykorzystana. Tylko preparat SPC-703 został wdrożony do leczenia pod nazwą Glipolamid. Pozostałe preparaty, SPC-5002 z pozytywną oceną wszystkich wymaganych etapów badań klinicznych, a BPC-151 na etapie kompletu obiecujących wyników badań przedklinicznych – musieliśmy spisać na straty w ramach kosztów transformacji ustrojowej, zapoczątkowanej likwidacją Zjednoczenia Przemysłu Farmaceutycznego „Polfa”.

Moje prace w zakresie syntezy nowych związków jako potencjalnych leków układu krążenia zapoczątkowałem również z profesorem Stefanem Angielskim, a następnie kontynuowałem w programach centralnie sterowanych, przy współpracy kolejno z profesorem Waldemarem Jańcem, kierownikiem Katedry Farmakologii Śląskiej AM oraz profesorem Mieczysławem Filiczewskim, kierownikiem Zakładu Farmakologii Instytutu Przemysłu Farmaceutycznego w Warszawie. Najważniejszym wynikiem tych prac było poznanie pochodnej 2-merkaptobenzenosulfoamidu o nazwie kodowej BF-4/87, którego właściwości biologiczne, potwierdzone w poszerzonych i uzupełniających badaniach przedklinicznych, były znacząco korzystniejsze w porównaniu do stosowanych w tym czasie leków przeciwartymicznych grupy I. Niestety, wniosek Koordynatora Centralnego Programu Badawczo-Rozwojowego o dopuszczenie preparatu do badań klinicznych nie uzyskał aprobaty Komisji Instytutu Leków w Warszawie, która uznała, że leki przeciwartymiczne grupy I nie mają przyszłości. Przyjęliśmy to ze zrozumieniem ale i z dużą dozą rozczarowania, wynikających z faktu, że światowe opinie o przydatności klinicznej tej grupy leków są równomiernie podzielone i skrajnie różne, a ich stosowanie i dalsze poszukiwania nie zostały przerwane.

Od 1992 r. pracuję nad metodami syntezy oryginalnych sulfonylamidów o spodziewanym działaniu przeciwnowotworowym i AIDS-przeciwwirusowym. Oczekiwana ich aktywność biologiczną ocenia Narodowy Instytut Raka w Bethesda i Katedra Nauk Farmaceutycznych Uniwersytetu Południowej Kalifornii, kierowana przez profesora Nouri Neamatiego. Dotychczasowym wynikiem tej współpracy było poznanie licznych pochodnych 1,4,2-benzoditiazyny i 2-merkaptobenzenosulfonamidu, wykazujących zależną od struktury wysoką aktywność przeciwnowotworową lub przeciw-HIV-1 i jego mutantom, w tym reprezentujących nową klasę efektywnych inhibitorów integrazy i replikacji wirusa HIV-1.

Wspominając ludzi, którym wiele zawdzięczam, nie mogę pominąć licznych koleżanek i kolegów z różnych ośrodków naukowych, z którymi miałem szczęście współpracować, korzystać z ich wiedzy specjalistycznej i wspólnie dążyć do wzbogacenia udziału polskiej farmacji w światowym postępie nauk medycznych. Głęboką wdzięczność winien jestem też mojej żonie, której wyrozumiałość i umiejętność pokonywania napotkanych trudności życia codziennego, stworzyły mi komfortowe warunki do pracy naukowej.

W tym duchu składam ukłon z wielkim respektem i z wielką wdzięcznością wszystkim, którzy przyczynili się do obdarzenia mnie wysokim honorem doktora *honoris causa* Akademii Medycznej we Wrocławiu, a również tym, którzy zaszczytili mnie swoją obecnością na dzisiejszej uroczystości.

Tak więc zakończę jednym słowem – dziękuję.

□

Sopocka Muza dla dr. hab. Piotra Trzonkowskiego

Uroczyste wręczenie nagrody odbyło się 8 października w Sali Columbus Centrum Konferencyjnego Sheraton podczas koncertu z okazji 108. rocznicy nadania Sopotowi praw miejskich. Uświetnił je występ Janusza Radka przy akompaniamencie Polskiej Filharmonii Kameralnej.

Postać sopockiej muzy odlana w brązie przyznawana jest od kilkudziesięciu lat w czterech kategoriach: inwestycje, młodzi twórcy, nauka oraz kultura i sztuka. Laureata nagrody wybiera w tajnym głosowaniu kapituła złożona z przedstawicieli środowisk naukowych i kulturalnych Sopotu.

Z laudacji wygłoszonej przez prof. Małgorzatę Sznitowską, prorektor ds. nauki GUMed

Pan dr hab. Piotr Trzonkowski to lekarz i naukowiec. Jego specjalnością zawodową i pasją jest immunologia i warto dodać, chociaż nie istnieje taki termin, że w wydaniu Pana Doktora jest to „immunologia stosowana”. Wybitny talent, pracowitość, nieprzeciętna energia to źródła ogromnych już sukcesów Pana Doktora, powód dumy naszej Uczelni. (...)

Pan dr Piotr Trzonkowski ma 35 lat. Już jako zdolny student Wydziału Lekarskiego naszej Akademii Medycznej z zapałem pracował naukowo w kole studenckim. Ukończył studia z zaszczytnym medalem „Primus inter Pares”. Następne 4 lata pracy w Katedrze Histologii i Immunologii pod kierunkiem prof. Andrzeja Myśliwskiego, nawiasem mówiąc, również laureata sopockiej nagrody, pozwoliły mu na przedstawienie dojrzałej i wyróżniającej się rozprawy doktorskiej, po czym, aż trudno uwierzyć, w niecałe 4 lata zdobywa stopień doktora habilitowanego, bezsprzecznie wyznaczając rekord trudny do pobicia, nie tylko w kategoriach czasu, lecz także jakości dorobku habilitacyjnego.

Prowadzona przez dopiero niespełna 10 lat praca naukowa Doktora Trzonkowskiego zaowocowała już 40 publikacjami, o wysokim sumarycznym wskaźniku IF ponad 80, co oznacza, że jego artykuły naukowe przyjmowane są w najlepszych czasopiśmie światowych.

Na początku swojej drogi naukowej, w latach 2002 i 2003, dr hab. Piotr Trzonkowski otrzymał dwukrotnie „Stypendium Krajowe dla Młodych Naukowców” Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej, oraz stypendium w konkursie „Zostańcie z Nami” czasopisma *Polityka*.

Za wyniki zaprezentowane w swojej pracy doktorskiej uzyskał prestiżowe nagrody, m.in. Nagrodę Prezesa Rady Ministrów i gdańską nagrodę „Młody Heweliusz”. W roku 2007 otrzymał kolejne ważne wyróżnienie – stypendium „Powroty” Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej.

O bardzo wczesnym uznaniu osiągnięć zagranicą świadczy to, że jedna z publikacji, jeszcze z tematyki pracy doktorskiej, została nagrodzona jako najlepsza publikacja w amerykańskim piśmie *Brain Behaviour and Immunity*. Największe autorytety naukowe zaprosiły już Doktora Trzonkowskiego do komitetu redakcyjnego renomowanego pisma *Transplantation* oraz do zespołu przygotowującego międzynarodowe wydawnictwo „Handbook of Immuno Senescence”.

Gdański Uniwersytet Medyczny, doceniając nieprzeciętną wiedzę, umiejętności i talent dr. hab. Piotra Trzonkowskiego, w roku 2008 powierzył mu kierownictwo samodzielnej placówki

Fot. Joanna Śliwińska

klinicznej i naukowej, Zakładu Immunologii Klinicznej i Transplantologii, co niewątpliwie daje młodemu uczonemu jeszcze większe możliwości tworzenia wielkiej nauki w oparciu o własny zespół badawczy.

W tym miejscu nadszedł czas, by przybliżyć Państwu tematykę badawczą Piotra Trzonkowskiego; zajmuje się immunologią – nauką o reakcjach odpornościowych organizmu. Tematem pracy doktorskiej były „Zjawiska immunologiczne towarzyszące szczepieniom przeciw wirusowi grypy u osób starszych”. Aż się prosi wyniki takich badań zastosować w praktyce. I tak uczynił dr Trzonkowski. Z podziwu godnym zaangażowaniem propagował zachowania prozdrowotne, promując szczepienia przeciw grypie (np. wśród słuchaczy Uniwersytetu III Wieku w Sopocie) i publikował wskazania dotyczące szczepień dla lekarzy i pacjentów. Przyczynił się do organizacji masowej akcji szczepienia przeciw grypie osób starszych w rejonie Trójmiasta. (...)

Po doktoracie czekała Pana Doktora niezapomniana przygoda naukowa – praca w światowej klasy zespole badawczym w Oksfordzie, nad nowo odkrytym typem komórek regulatorowych, zaangażowanych w reakcje odpornościowe. Analizował możliwości zastosowania tych komórek w terapii. I tym razem nie skończyło się tylko na świetnych publikacjach w czasopiśmie naukowych. W maju 2008, po powrocie do kraju, dr hab. Piotr Trzonkowski po raz pierwszy na świecie podał sztucznie namnożone komórki regulatorowe choremu po przeszczepie, uzyskując poprawę jego stanu. Była to pierwsza udana próba zastosowania tego typu leczenia na świecie. (...)

W osobie Doktora Trzonkowskiego możemy podziwiać nie tylko naukowca, ale mądrego i odważnego klinicystę. Będąc światowej rangi ekspertem od immunologii przeszczepów, aktualnie bierze udział w kilku projektach europejskich, o charakterze klinicznym i naukowym. Swoją aktywnością promuje też nasz region Europy jako miejsce przyjazne badaniom naukowym. Jesteśmy mu po prostu wdzięczni, że zostaje z nami, w Polsce, gdy świat przed nim stoi otworem.

Sylwetka Doktora nie byłaby pełna, gdyby nie uzupełnić jej wymienieniem zalet najcenniejszych w każdym środowisku: człowiek otwarty, rzetelny, odpowiedzialny, gotowy do pomocy i współpracy, świetny organizator. (...)

Serdecznie gratuluję, Panie Docencie. Dziękuję Kapitułę sopockiej nagrody za uznanie dla pracy i osiągnięć naszego naukowca.

Wydział Nauk o Zdrowiu po trzech latach

Wydział Nauk o Zdrowiu (WNoZ) powołany formalnie 30 marca 2006 r. statutową działalność podjął 1 września tegoż roku, takie albowiem było życzenie rektora AMG, profesora Romana Kaliszana, który dla podpisanego był i pozostaje Wzorem; ale – oprócz rektorskiej woli u podstaw powołania Wydziału leżały dwie przesłanki:

- doraźna: uzyskanie szóstego uprawnienia prawa nadawania stopnia doktora w celu przejścia Uczelni na status Uniwersytetu Medycznego, co się powiodło;
- trwalsza: decentralizacja struktury organizacyjnej Uczelni; Akademia Medyczna w Gdańsku była w tym czasie ostatnią w Polsce uczelnią medyczną o strukturze dwuwydziałowej: wydziały lekarski i farmaceutyczny; wszystkie pozostałe akademickie szkoły medyczne wydziałów od dawna liczą trzy, cztery, pięć lub nawet siedem (UM w Łodzi). Byliśmy w ogonie trendów organizacyjnych i dydaktycznych.

Wydział Nauk o Zdrowiu powierzone zadanie spełnił; 30 marca 2008 roku uzyskał uprawnienia doktoryzowania w zakresie nauk medycznych, co – wtórnie – umożliwiło przejście Uczelni na status Uniwersytetu Medycznego. Dalej, 5 października 2009 r. Wydział uzyskał drugie prawo doktoryzowania, w nowo powołanej dziedzinie – nauki o zdrowiu. Od czasu powołania z Wydziału wyszły 3 przewody habilitacyjne i 24 przewody doktorskie, początkowo realizowane na „pokładzie Matki naszej” – Wydziału Lekarskiego, ostatnie pięć – już na naszym własnym; tedy aplikowanie o uprawnienie habilitowania dla WNoZ jest kwestią tygodni.

W roku akademickim 2009/2010 planuje się ukończenie czterech przewodów doktorskich, wtedy, przy odrobinie szczęścia, za rok o tej porze Wydział powinien się szczycić posiadaniem czterech uprawnień: dwóch doktoryzowania i dwóch habilitowania.

Wydział liczy 28. samodzielnych pracowników nauki, 120. innych pracowników naukowych i dydaktycznych; jest trzecim co do wielkości w Polsce. Jest w III kategorii naukowej, jak wszystkie nowo powołane wydziały, wniosek o przeszerogowanie ugrzął w Ministerstwie Nauki. Naukowo nie stoi źle: suma punktów IF średnio wynosi około 80 rocznie, więcej niż w większości takich jednostek w kraju. Tradycyjnie, jak to w AMG/GUMed, ma dość silną biochemię, na spory dorobek wybiły się nauki pielęgniarstwa i diagnostyka obrazowa. Powinno to niedługo wystarczyć na kategorię I, zobaczmy.

Wydział prowadzi siedem kierunków nauczania w 24(!) oddziałach: pielęgniarstwo i położnictwo, elektroradiologię, fizjoterapię, ratownictwo medyczne, w tym dwa nowo utworzone: dietetykę i zdrowie publiczne, kształcąc około 30% studentów Uczelni. *Se Dio vuole*, następny rok powinien przynieść otwarcie nauczania zdrowia środowiskowego i – we współpracy z Uniwersytetem Gdańskim – fizyki medycznej.

Strony silne i strony słabe

Po stronie zysków: po trzech latach Wydział zyskał dość silną tożsamość, ze znacznym stopniem identyfikacji załogi z własnym pokładem. Początkowo nieostro konturowana odtupka Wydziału Lekarskiego po trzech latach dorobiła się tzw. patriotyzmu pionu, krótkiej, ale bardzo własnej tradycji i chyba dość dobrej atmosfery, w której załoga lubi się wewnątrznie, a konflikty z reguły rozwiązywane są spokojną mediacją. Rozwój kadr młodych doktorów przedstawiono powyżej. Szybko i interesująco rozrasta się kadra studentów studium doktoranckiego WNoZ: lekarzy, psychologów, fizjoterapeutów, pielęgniarek, chemików, nawet prawników. Nieźle rozwija się studencki ruch naukowy, rozpoczęto wydziałową wymianę SOCRATES/ERA-

SMUS. Cieszy rozwój humanistyki antropomedycznej. Utworzono szereg zakładów, nie wszystkie z pełnym powodzeniem, ale szereg z nich: Zakład Bioenergetyki, Zakład Informatyki Radiologicznej, Zakład Badań nad Jakością Życia i niektóre inne są naukową lub organizacyjną ozdobą Wydziału.

Odrębne słowa pochwały przysługują Oddziałowi Pielęgniarstwa i Katedrze Dietetyki. Piszący te słowa, znający jako recenzent licznych procedur administracyjnych polskie środowisko nauk o zdrowiu z czystym sumieniem zaświadcza: nasz Oddział Pielęgniarstwa jest jednym z najlepszych w Polsce, naukowo (p. kategoryzacja naukowa Uczelni) i organizacyjnie – o czym świadczą pozyskane ostatnio granty. Katedra Dietetyki – zwornik powołanego dwa lata temu kierunku dietetyki, generuje około 30% dorobku naukowego Wydziału. Imponuje rozwój kadry psychologów: doktoranci psychologii to około 1/3 naszych studentów DSD, a Podyplomowe Studium „Psychologia kliniczna” okazało się wybitnym sukcesem dydaktycznym i organizacyjnym.

Strony słabe. Porażką jest baza Wydziału, a raczej jej brak, dla – przypomnę – 30% studentów Uczelni. Inne Wydziały Nauk o Zdrowiu, jak Polska długa i szeroka, mają własne budynki, sale dydaktyczne, laboratoria. My – nie; trudno za coś takiego uznawać budynek przy ulicy Tuwima 15. Trzeci, co do wielkości na Wydziale kierunek nauczania – fizjoterapia prowadzi zajęcia w warunkach urągających wszelkim standardom akademickim, ratownictwo ma niewiele lepiej. Pracujemy nad tym, może będzie lepiej, jaskółki sukcesu (np. wspomniany grant pozyskany przez Oddział Pielęgniarstwa) są już widoczne, nad innymi grantami pracujemy, ale to za mało, za mało...

Drugą stroną słabą jest niedostateczne funkcjonowanie Wydziału w zbiorowej świadomości Uczelni, w tym jej decydentów. Metaforą była ostatnia inauguracja roku akademickiego: ani słowa o WNoZ w przemówieniu Jego Magnificencji, w październikowej „Gazecie AMG”, poza miłą wzmianką profesora Kaliszana – *ditto*; faktem jest, że z winy autora złożenie powyższego artykułu jest spóźnione o numer, ale może to i lepiej...

Dość żalów, strząśnijmy z ramion pył drogi przebytej, udając się w kierunku rozwoju. Starożytni uważali rokowanie – *progno-*

Z Senatu GUMed

z posiedzenia w dniu 28 września 2009 r.

Senat zatwierdził następujące wnioski:

- w sprawie nadania tytułu doktora *honoris causa* Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego profesorowi Augustowi Heidlandowi – emerytowanemu kierownikowi Department of Nephrology Uniwersytetu w Würzburgu
- w sprawie przyznania medalu „Zasłużonemu Akademii Medycznej w Gdańsku”:
dr. hab. Zenonowi Aleksandrowiczowi, prof. nadzw.
prof. dr hab. Jadwidze Roszkiewicz
dr hab. Annie Lebedzińskiej
dr Aleksandrze Radwańskiej
prof. dr. hab. Wojciechowi Bogusławskiemu
prof. dr. Walterowi Siegenthalerowi
- w sprawie przyznania medalu PRIMUS INTER PARES absolwentce Wydziału Lekarskiego Magdalenie Dembek-Lorbieckiej
- W sprawie przyznania medalu PRIMUS INTER PARES absolwentce Wydziału Farmaceutycznego Agnieszce Makulec
- w sprawie mianowania dr n. med. Marii Dąbrowskiej-Szponar na stanowisko docenta w Zakładzie Mikrobiologii Lekarskiej Katedry Mikrobiologii GUMed
- o utworzenie Zakładu Fizjologii Człowieka na Wydziale Nauk o Zdrowiu

Senat zaakceptował kandydaturę biegłego rewidenta do zbadania sprawozdania finansowego Uczelni za 2009 rok. Wybrana

została firma Rewit, która robi audyt w języku angielskim, nie pobierając za to dodatkowej opłaty. Każdego roku Uczelnia musi przedstawiać audyt w Departamencie Edukacji USA, ze względu na studiujących u nas studentów pochodzących z USA i Kanady, którzy korzystają z kredytów rządowych na naukę.

Senat podjął uchwałę wprowadzającą zmianę w Statucie UCK, polegającą na dołączeniu dwóch załączników do Statutu – logo UCK oraz schematu organizacyjnego szpitala.

Ponadto Senat podjął uchwały dotyczące:

- zmiany uchwały nr 13/2009 w sprawie Regulaminu Dziennych Studiów Doktoranckich, która zabrania łączenia rezydentury z jednoczesnym uczestnictwem w DSD
- zmiany uchwały nr 33/2009 Senatu GUMed z dnia 29 czerwca 2009 r. w sprawie stawek wynagrodzeń za prowadzenie zajęć dydaktycznych w roku akademickim 2009/2010
- zmiany uchwały nr 34/2009 Senatu GUMed z dnia 29 czerwca 2009 r. w sprawie ustalenia wymiaru pensum dydaktycznego i zasad jego rozliczania w roku akademickim 2009/2010
- wydzielenia z mienia Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego części majątku na zwiększenie funduszu założycielskiego Uniwersyteckiego Centrum Klinicznego
- zmian w funduszu założycielskim Uniwersyteckiego Centrum Klinicznego

Na zakończenie posiedzenia dyrektor naczelna UCK mgr Ewa Książek-Bator przedstawiła informację o aktualnej sytuacji szpitala – Uniwersyteckiego Centrum Klinicznego.

Mgr Urszula Skatuba

sis – za najbardziej boską część zawodu lekarza, albowiem tylko bogowie potrafią przewidzieć przyszłość, ale zaryzykujemy. Przyszłość Wydziału Nauk o Zdrowiu prawdopodobnie leży na kilku płaszczyznach:

- stanie się łączem i zwornikiem klasycznych nauk medycznych i otoczenia: ekonomiki, zarządzania, prawa, psychologii, humanistyki antropomedycznej; intelektualnie fascynująca przygoda skądinąd, ale i realna szansa dla rozwoju Wydziału i Uczelni;
- wtórnie do powyższego – bycie zapleczem eksperckim ludzi decydujących o rozwoju regionu (marszałek, wojewoda, ratusz);
- po wzmocnieniu kadry naukowej: niewykluczone jest wyodrębnienie dalszych wydziałów nauk stowarzyszonych, zwłaszcza pielęgniarstwa i położnictwa, potrafiła Łódź, potrafimy i my!

Konkludując: Wydział Nauk o Zdrowiu nie jest kotwicą lub piętym kołem u wozu Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego. Nauki o zdrowiu nie są średnioważnym dodatkiem misji uczelni, co – niestety – można było wyczytać między wierszami opinii autorów niektórych artykułów październikowej „Gazety AMG”. Ponad 80% studentów zawodów medycznych w Polsce to studenci nauk o zdrowiu, lepiej, że Gdańsk dołączył do tej tendencji późno niż wcale. Przez trzy lata Wydział Nauk o Zdrowiu wypracował dorobek, styl i tożsamość.

Ponad trzyletni eksperyment – aczkolwiek *nemo iudex in causa sua* – okazał się chyba udany, z wymiernymi tego dowodami. Wydział Nauk o Zdrowiu – IMHO – najprawdopodobniej dobrze zasłużył się Uczelni.

Ad maiorem Facultatis et Universitatis Gloriam!

Drugie uprawnienie do nadawania stopnia doktora dla Wydziału Nauk o Zdrowiu

W dniu 12.10.2009 r. Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów jednomyślnie zatwierdziła uprawnienie do nadawania stopnia doktora nauk o zdrowiu dla Wydziału Nauk o Zdrowiu Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego. Jest to drugie takie uprawnienie Wydziału – prawo nadawania stopnia doktora nauk medycznych w zakresie medycyny WNoZ posiada od 30.03.2008 r. – i siódme takie uprawnienie Uczelni.

Dziedzina nauk o zdrowiu jest trzecią, oprócz nauk *stricto* medycznych i farmaceutycznych, częścią ogólnie pojętych nauk medycznych, ustanowioną przez Centralną Komisję dn. 10.12.2008 r., z mocą prawną od dn. 31.01.2009 r. Powołanie tej dziedziny zmierza do ujednolaczenia kodu słowa „doktor” w odniesieniu do fizyków, informatyków, humanistów etc. doktoryzujących się na uczelniach medycznych, a którym do tej pory nadawano stopień doktora nauk medycznych w zakresie medycyny lub biologii medycznej. Niżej podpisany miał pewien udział w opracowaniu tej reformy.

Wydział Nauk o Zdrowiu jest jednym z pierwszych wydziałów medycznych w Polsce, który takie uprawnienie otrzymał razem z Wydziałami Nauk o Zdrowiu UM w Poznaniu i PAM w Szczecinie.

Władze Wydziału Nauk o Zdrowiu GUMed w najbliższym czasie planują aplikowanie o uprawnienie nadawania stopnia doktora habilitowanego nauk medycznych, a następnie doktora habilitowanego nauk o zdrowiu.

Prof. Piotr Lass,
dziekan WNoZ GUMed

Uczelnia mieszkańcom Pomorza

Nowoczesne programy GUMed w dziedzinie prewencji

Powszechnie wiadomo, że główny problem zdrowotny w naszym kraju stanowią choroby układu sercowo-naczyniowego oraz nowotworowe. Roczник Demograficzny GUS wskazuje, że te dwie grupy chorób stanowią łącznie przyczynę 71% wszystkich zgonów (369 686 w 2006 r.) w naszym kraju. Co ważne, u 106 125 osób zmarłych w 2006 r. w wieku od 25 do 64 lat (zgony przedwczesne) aż u 62 918 (59%) powodem były choroby serca i naczyń lub nowotwory. W tym samym roku w województwie pomorskim (2 211 000 mieszkańców) odnotowano łącznie 18 766 zgonów (dla porównania liczba mieszkańców Kartuz wynosi ok. 15 100). Udział chorób serca i naczyń oraz nowotworowych w umieralności ogólnej i przedwczesnej w naszym regionie jest podobny jak w kraju.

W ostatnich 18 latach odnotowano w Polsce istotną redukcję umieralności przedwczesnej z przyczyn kardiologicznych. Jednak w dalszym ciągu na tle średnich wskaźników w Unii Europejskiej wypadamy źle. Dotyczy to szczególnie udarów mózgu oraz nowotworów. Odpowiednie wskaźniki opisywane jako tzw. nadwyżka umieralności są 1,5 do 3 razy gorsze niż w krajach tzw. „starej” Unii Europejskiej (przed rozszerzeniem w 2004 r.).

Jak podkreślają autorzy opracowania dot. nowotworów złośliwych przygotowanego w ramach programu Zdrowie dla Pomorza 2005–2013, umieralność z powodu tych chorób w Polsce i na Pomorzu w ostatnich dekadach stale rośnie, zarówno wśród mężczyzn, jak i kobiet. Szacuje się, że liczba zachorowań na nowotwory złośliwe w Polsce wynosi w ostatnich latach ok. 140 000 rocznie, a liczba chorych żyjących około 375 000. W niektórych grupach wiekowych, np. u kobiet poniżej 65. roku życia, nowotwory już obecnie są najczęstszą przyczyną zgonów. Pod względem zachorowań na nowotwory złośliwe województwo pomorskie znajduje się na 7–8 miejscu w kraju, a ich struktura u mężczyzn i kobiet jest podobna jak w całym kraju. U mężczyzn najczęściej rejestrowano nowotwór złośliwy płuca – prawie cztery razy częściej niż nowotwór gruczołu krokowego i pięć razy częściej niż nowotwór jelita grubego. U kobiet najczęściej notowano nowotwór złośliwy piersi, ale już na

drugim miejscu nowotwór złośliwy płuca, z powodu którego umieralność w ostatnich latach stale rośnie.

Monitorowanie zachorowań i zgonów oraz badania epidemiologiczne czynników ryzyka

Aktualnie dysponujemy w Polsce, dzięki przeprowadzonym w ostatnich latach programom badawczym w ramach Narodowego Programu POLKARD wyczerpującymi informacjami na temat częstości występowania i kontroli głównych czynników ryzyka chorób serca i naczyń.

Nasza uczelnia swój istotny udział w epidemiologii klinicznej chorób serca i naczyń rozpoczęła w latach 90. ub. wieku wprowadzając ogólnopolskie badania nadciśnienia tętniczego metodą reprezentacyjną. Badania te opisano już na łamach Gazety AMG. Program badawczy NATPOL PLUS z 2002 r. pozwolił wyznaczyć cele strategiczne oraz ukierunkować działania prewencyjne w Narodowym Programie POLKARD na lata 2003–2005. Później ośrodek gdański był jednym z wykonawców największego dotąd polskiego badania z epidemiologii klinicznej WOBASZ (Wieloośrodkowe Ogólnopolskie Badanie Stanu Zdrowia Ludności), które koordynował Instytut Kardiologii w Warszawie. Dzięki przebadaniu 13 545 dorosłych Polaków uzyskano dane na poziomie poszczególnych województw, w tym dla województwa pomorskiego.

Monitorowanie chorób nowotworowych, szczególnie zachorowań i zgonów, prowadzone jest w Polsce w sposób systematyczny i rzetelny od kilku dekad. Szczegółowe dane, jako elementy statystyki publicznej, są dostępne na specjalnej stronie prowadzonej przez Centrum Onkologii – Instytut im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie. Pomorski Rejestr Nowotworów w Gdańsku rozpoczął działalność jako rejestr wojewódzki już w 1965 roku w ramach struktur Wojewódzkiej Przychodni Onkologicznej. Rejestr pomorski jest uważany za rejestr o wysokiej kompletności i jakości rejestracji.

Znaczenie i główne kierunki rozwoju nowoczesnej prewencji

Przytoczone na wstępie dane wskazują na olbrzymie potrzeby w zakresie prewencji chorób serca i naczyń oraz nowotworów w naszym kraju i regionie. Z najnowszych analiz ekspertów WHO wynika że ok. 80% przypadków chorób serca, udarów mózgu oraz cukrzycy typu II, a także ok. 40% nowotworów można uniknąć, o ile uda się wyeliminować najważniejsze czynniki ryzyka (Raport WHO, Gaining Health 2006). Udowodniono, że dzięki konsekwentnym działaniom związanym z edukacją zdrowotną oraz nowoczesną profilaktyką można zmniejszyć nie tylko umieralność, ale także ograniczyć chorobowość, niepełnosprawność i poprawić jakość życia.

Liczne międzynarodowe ekspertyzy stwierdzają, że znaczenie chorób cywilizacyjnych w najbliższej dekadzie istotnie wzrośnie. Rozwój nowoczesnej prewencji tych chorób powinien więc stanowić

Zespół z Kliniki Chirurgii Klatki Piersiowej, który koordynuje Pomorski Program Wczesnego Wykrywania Raka Płuca

jeden z priorytetów w polityce zdrowotnej państwa, tym samym w programach badawczych uczelni o profilu medycznym.

Wg ekspertów prognozowane i postulowane zmiany w najbliższych dekadach powinny mieć miejsce w zakresie:

- opieki medycznej poprzez zdecydowane przesunięcie opieki zdrowotnej ze stadium choroby do stadium „pre-disease” (stan przedchorobowy),
- diagnostyki medycznej poprzez rozwój nowego systemu prognostycznego opartego na „predict and prevent approach” (biomarkery i genetyka),
- indywidualizacji terapii poprzez postępowanie oparte na ocenie ryzyka choroby, uwzględniającym klasyczne czynniki ryzyka, podłoże genetyczne oraz uwarunkowania społeczne i ekonomiczne,
- informacji: w tempie logarytmicznym będzie rostać ilość zbieranych danych do selekcji, przetwarzania i konwertowania w użytkową wiedzę,
- algorytmów postępowania, które wynikać będą z wieloletnich populacyjnych obserwacji, możliwych do wykonania dzięki zbudowaniu odpowiedniej infrastruktury dla realizacji takich zadań. Opracowanie odpowiednich algorytmów łączyć się będzie z potrzebą wypracowania nowego jakościowo zaplecza intelektualnego dla modelowania i symulowania, czyli zarządzania ryzykiem w teorii i aplikacjach praktycznych.

Lokalne, regionalne i krajowe programy prewencji koordynowane przez GUMed

Odpowiedzią na trudną sytuację epidemiologiczną stały się w ostatniej dekadzie ważne wieloletnie programy badawcze i interwencyjne w zakresie prewencji chorób cywilizacyjnych zainicjowane przez ekspertów naszej uczelni. Poniżej jako przykładowe omówiono trzy z nich: lokalny program SOPKARD 1999-2009; regionalny projekt wczesnego wykrywania raka płuca oraz ogólnopolskie projekty Polski Projekt 400 Miast i szeroko zakrojoną edukację polskich pacjentów, pielęgniarzek i lekarzy w zakresie nadciśnienia tętniczego. W kolejnych edycjach Gazety warto będzie podsumować inne bardzo udane i cenne inicjatywy, jak organizowany od czterech lat „Piknik na Zdrowie”, Program 4P dla Gdyni, badania epidemiologiczne i działania edukacyjne w zakresie chorób nerek, ogólnopolski rejestr chorych i rodzin z hypercholesterolemią rodzinną, czy realizowany w 2009 r. bardzo ważny projekt oceny jakości prewencji wtórnej po udarach mózgu w reprezentacyjnej próbie chorych województwa pomorskiego.

Jak pisało już o tym na łamach Gazety eksperci i studenci naszej uczelni zrealizowali w latach 1999–2001 oraz w 2006 r. program działań edukacyjnych i badań przesiewowych w Parlamencie RP oraz innych środowiskach opiniotwórczych. Działania te przeprowadzono w ramach Narodowego Programu Ochrony Serca (NPOS 1997–2001) oraz Narodowego Programu POLKARD 2003–2005 i 2006–2008. Artykuł opublikowany w 2006 r. w *European Journal of Cardiovascular Prevention and Rehabilitation*, podsumowujący wyniki i porównujący je do uzyskanych w populacji ogólnej dorosłych Polaków w badaniu NATPOL PLUS, uzyskał uznanie redakcji, która artykuł wstępny (editorial) poświęciła tej publikacji (Faergeman O.: EJCPR 2006,13,291-292).

SOPKARD 1999-2009

Pierwsze inicjatywy Akademii Medycznej w Gdańsku miały miejsce pod koniec lat 90. ub. wieku poprzez wdrożenie Sopotkiego Programu Profilaktyki Zawałów Serca i Udarów Mózgu – SOPKARD 1999-2009, dzięki współpracy prof. Jerzego Lepperta z Uniwersytetu w Uppsali. Program, oparty na wzorach europejskich, zawiera część przesiewową, edukacyjną oraz elementy interwencji w grupach podwyższonego ryzyka, w których uwzględniono nowe czynniki ryzyka, takie jak: depresja, brak wsparcia społecznego i hs-CRP. Metodą reprezentacyjną oceniono stan wyjściowy w 1999 r. oraz efekty działań po 5 latach. Aktualnie realizowane badanie zdrowia mieszkańców Sopotu (jesień 2009 r.) pozwoli określić długoterminowe skutki Programu, w tym efektywność kosztową realizowanych działań. Ten nowoczesny projekt profilaktyczno-interwencyjny powstał w wyniku ścisłej współpracy Akademii Medycznej w Gdańsku z Urzędem Miasta Sopotu. Do wzięcia udziału w badaniach zapraszani są listownie mieszkańcy Sopotu kończący w danym roku kalendarzowym 30, 40, 50 lub 60 lat. Co roku przebadanych zostaje około 800 osób. Naczelną zasadą programu SOPKARD, jest szerokie podejście do problemów zdrowotnych. W kolejnych latach rozszerzono go o kolejne podprogramy diagnostyczne i interwencyjne: psychologiczno-psychiatryczny, aktywności ruchowej, porad dietetycznych, pomocy palącym, pogłębionej diagnostyki kardiologicznej i neurologicznej. W styczniu 2005 r. rozpoczęto realizację podprogramu SOPKARD JUNIOR, w celu identyfikacji dzieci z dyslipidemią oraz innymi czynnikami ryzyka rozwoju miażdżycy. Duża ilość rozpoznanych zaburzeń spowodowała wdrożenie działań obejmujących całą sopocką młodzież. Od 2007 r. realizowany jest przez 9 jednostek GUMed program SOPKARD 15, którym objęto wszystkich uczniów klas drugich sopockich gimnazjów. Ocenie podlegają: rozwój fizyczny, stan odżywienia, ciśnienie tętnicze, gospodarka lipidowa i węglowodanowa, funkcja tarczycy, funkcja nerek i parametry psychologiczne, stan uzębienia i jamy ustnej. Wykryto m.in. dużą częstość występowania nadwagi i otyłości (14%), podwyższonego stężenia cholesterolu (28%), nieprawidłowości w obrazie USG nerek i tarczycy oraz potwierdzonej klinicznie depresji (5%). Każde dziecko otrzymuje PASZPORT ZDROWIA. W razie potrzeby otoczone jest opieką specjalistyczną. Wyniki naukowe prowa-

Koordynatorzy Programu SOPKARD 15 z Klinik: Nadciśnienia Tętniczego i Diabetologii; Chorób Nerek i Nadciśnienia Dzieci i Młodzieży; Nefrologii, Transplantologii i Chorób Wewnętrznych; Psychiatrii Rozwojowej

dzonych badań projektu SOPKARD 15 prezentowano już na czterech prestiżowych zjazdach międzynarodowych.

Polski Projekt 4 Miast i Polski Projekt 400 Miast

W latach 2000–2002 grupa badaczy z AM w Gdańsku, Poznaniu i Łodzi przeprowadziła nowatorski projekt interwencyjny Polski Projekt 4 Miast (PP4M). Był to projekt o charakterze badawczym, w którym porównano różne metody prewencji nadciśnienia tętniczego. W trzech identycznych małych miastach (Kartuzy, Oborniki Wlk, Braniewo) i jednym dużym (Łódź) przeprowadzono tradycyjne i nowoczesne interwencje oraz oceniono ich efekty. Okazało się, że mało skuteczne tradycyjne metody prewencyjne uległy zdecydowanej poprawie dzięki nowoczesnemu marketingowi społecznemu. Warto podkreślić, że rezultaty i wnioski PP4M zostały opublikowane jako artykuł redakcyjny na zaproszenie wydawców specjalnego biuletynu *World Hypertension League* (WHL Newsletter 103/2005), będącego oficjalnym partnerem WHO, promującego ważne osiągnięcia w poszczególnych krajach na forum międzynarodowym.

Najważniejszym przedsięwzięciem w dziedzinie prewencji chorób układu sercowo-naczyniowego zainicjowanym przez AM w Gdańsku w oparciu o wcześniejsze doświadczenia jest Polski Projekt 400 Miast (PP400M), realizowany w latach 2003–2008. Ten największy w kraju i jeden z największych w Europie wieloośrodkowy program zaadresowano do mieszkańców 418 małych polskich miast (do 8000 mieszkańców) i otaczających je wsi.

Od 2003 roku współpracowali w jego przygotowaniu i wdrożeniu najlepsi eksperci i najlepsze ośrodki naukowe w kraju m.in. z Gdańska, Warszawy, Krakowa, Poznania i Łodzi. Od początku PP400M został „wzmocniony” przez inny ważny projekt edukacyjny Narodowego Programu POLKARD Polkard-Media, koordynowany przez prof. Wojciecha Drygasa z Instytutu Kardiologii w Warszawie. Oryginalnym, w warunkach polskich, przykładem nowoczesnej edukacji społeczeństwa w ramach PP400M było włączenie odpowiednich wątków dot. promocji zdrowia do scenariusza pięciu odcinków popularnego serialu „Plebania”, którego ponad czteromilionowa „widownia” stanowi grupę docelową PP400M.

Projekt adresowano do uczniów, ich rodziców i dziadków, nauczycieli szkół podstawowych i gimnazjalnych, lekarzy, pielęgniarek, położnych, przedstawicieli lokalnych samorządów, wreszcie do wszystkich mieszkańców tych miast, a szczególnie nowo wykrytych chorych w realizowanych badaniach przesiewowych. Specjalne szkolenia przygotowywano dla przedstawicieli samorządów by zdobywali nowe środki finansowe i kontynuowali działania w lokalnych środowiskach na zasadzie śnieżnej kuli. Specjalne programy edukacyjne realizowano dla lekarzy i pielęgniarek, nauczycieli oraz pacjentów. Oddzielną interwencję przygotowano dla kobiet w ciąży, z których co piąta w Polsce (!) pali papierosy, a około 30% jest narażonych na palenie bierne. W ramach Programu przebadano ponad 100 000 osób. Działania edukacyjne na poziomie indywidualnym i populacyjnym skierowano do 2 500 000 ludzi. Warto także podkreślić, że Projekt był w sposób spójny, kompleksowy kontynuowany w specyficznych uwarunkowaniach zarządzania ochroną zdrowia w kraju, niezależnie od trudnych „warunków brzegowych”.

Najlepszym przykładem tego jest fakt, że w latach 2002–2008, PP400M był nadzorowany przez ośmiu kolejnych ministrów zdrowia oraz jedenastu wiceministrów.

Programy edukacji chorych z nadciśnieniem tętniczym i rejestry

Zakład Nadciśnienia Tętniczego Katedry Nadciśnienia Tętniczego i Diabetologii jest w ostatniej dekadzie zaangażowany w realizację zadań edukacyjnych w Narodowym Programie POLKARD, prowadzenie Ogólnopolskiego Rejestru Nadciśnienia Tętniczego oraz projekty naukowo-badawcze oceniające nowe markery ryzyka sercowo-naczyniowego. Projekty te koordynuje prof. Krzysztof Narkiewicz.

Program edukacyjny skierowany był początkowo do pacjentów z nadciśnieniem tętniczym uzyskując w 1996 r. oficjalne rekomendacje Polskiego Towarzystwa Nadciśnienia Tętniczego. Od 2003 r. projekt został rozszerzony i wzbogacony, koncentrując się w szczególności na pacjentach z nowo wykrytymi czynnikami ryzyka choroby niedokrwiennej serca - podwyższonym ciśnieniem tętniczym, zaburzeniami gospodarki węglowodanowej i lipidowej. Rozszerzony model edukacji wykorzystany został w opisanym wyżej Polskim Projekcie 400 Miast, prowadzonym w latach 2003–2008. W założeniach tego programu, w regionalnym ośrodku prewencji chorób układu krążenia powstanie zespół edukatorów (pielęgniarsko-lekarski), przeszkolony w realizacji działań edukacyjnych, przy czym główny „ciężar” edukacji przypadnie specjalnie przeszkolonej w tym zakresie pielęgniarce. Najważniejsze informacje podczas zajęć edukacyjnych przekazywane są w ściśle określony sposób – maksymalnie zrozumiały dla odbiorcy bez przygotowania medycznego. Standaryzację prowadzonych szkoleń i zakresu przekazywanych treści umożliwiają szczegółowo opracowane materiały pomocnicze, które otrzymują zespoły edukatorów. U podstaw proponowanego modelu edukacji jest dyskusja, budowanie atmosfery sprzyjającej pogłębianiu zaufania pacjenta do personelu, wskazującej na prawdziwe zaangażowanie i chęć pomocy pacjentowi. Niezwykle ważne jest również wzbudzenie i podtrzymywanie motywacji do podejmowania przez pacjenta zmian w swoim stylu życia na rzecz zmniejszenia globalnego ryzyka sercowo-naczyniowego. W ramach dotychczasowych działań, zarówno w ramach jak i poza programem

Zespół Zakładu Nadciśnienia Tętniczego z Katedry Nadciśnienia Tętniczego i Diabetologii, który koordynuje i realizuje lokalne, regionalne i ogólnopolskie programy edukacji pacjentów, pielęgniarek i lekarzy

POLKARD, przeszkolono kilkaset zespołów edukatorskich i ponad 50 tysięcy chorych. Zespół Zakładu i Katedry jest również od 2003 r. zaangażowany w realizację modułu dot. nadciśnienia tętniczego i strony internetowej programu SMS (Szansa dla Młodego Serca). Celem tego projektu jest zwiększenie świadomości zdrowotnej przez upowszechnienie wśród dzieci nowoczesnej wiedzy dotyczącej prewencji chorób sercowo-naczyniowych ze szczególnym uwzględnieniem: zasad racjonalnej diety, poprawy wiedzy o korzystnych aspektach aktywności fizycznej wśród dzieci oraz umiejętności radzenia sobie z zagrożeniami związanymi z paleniem tytoniu, alkoholem i narkotykami. Łącznie projektem, który koordynuje prof. Marek Naruszewicz, objęto ponad 1000 szkół podstawowych i ponad 30 tysięcy uczniów.

W roku 2006, dzięki środkom przekazanim w ramach programu POLKARD, stworzono pilotażową wersję oprogramowania Ogólnopolskiego Rejestru Nadciśnienia Tętniczego do którego wprowadzono dane ponad 3000 chorych ze współpracujących ośrodków hipertensjologicznych w Polsce. Większość chorych stanowiły osoby z nadciśnieniem tętniczym pierwotnym, u 5,1% rozpoznano wtórne postaci nadciśnienia tętniczego. Wśród przyczyn najczęściej stwierdzano nadciśnienie naczyniowo-nerkowo pochodne (84% chorych z nadciśnieniem wtórnym), u 3,1% rozpoznano guza chromochłonnego z tą samą częstością zespół Cushinga, natomiast zespół Conn'a u 4,7% chorych. Dzięki wprowadzeniu do RNT algorytmów do wyliczania ryzyka sercowo-naczyniowego możliwe jest również śledzenie trendów zmian ryzyka globalnego indywidualnie u każdego z pacjentów jak również dla całej zgromadzonej populacji chorych z nadciśnieniem tętniczym. Rejestr Nadciśnienia Tętniczego służyć ma nie tylko do celów naukowych i epidemiologicznych lecz również do ułatwienia codziennej praktyki w poradniach wyspospecjalistycznych.

Najnowszym projektem realizowanym w Zakładzie i Katedrze jest badanie „Nowe biomarkery oceny ryzyka powikłań sercowo-naczyniowych u chorych z nadciśnieniem tętniczym w Europie Północnej – CARE NORTH” finansowane z tak zwanych „mechanizmów norweskich”. Projekt zostanie oparty na prospektywnych badaniach w kohortach chorych z nadciśnieniem tętniczym w Polsce i Skandynawii.

Pomorski Program Wczesnego Wykrywania Raka Płuca

W listopadzie 2008 r. dzięki wsparciu finansowemu Norweskigo Mechanizmu Finansowego, Mechanizmu Finansowego EOG (85%) oraz Samorządu Województwa Pomorskiego (15%) prof. Witold Rzyman wraz z zespołem rozpoczął realizację Pomorskiego Pilotażowego Programu Wczesnego Wykrywania Raka Płuca, którego koszt wynosi 1,1 mln euro. Program ma na celu wykrycie wśród Pomorzan, z grupy ryzyka występowania tego nowotworu, wczesnych postaci raka płuca w stadium możliwym do leczenia radykalnego. Do Programu mogą zostać włączone osoby w wieku pomiędzy pięćdziesiątym a siedemdziesiątym piątym rokiem życia, które przez minimum 20 lat wypalały co najmniej paczkę papierosów dziennie. Na terenie województwa pomorskiego może znajdować się blisko 190 tys. osób spełniających te kryteria. Symulacje statystyczne oceniające wielkość grup ryzyka, które służyły do przygotowania projektu wykonano na podstawie wyników badań NATPOL PLUS i WOBASZ. Program zakłada wykonanie u 8 tys. osób ok. 15 tys. badań tomografii komputerowej o niskiej dawce promieniowania. Niemniej ważnym aspektem Programu jest edukacja dotycząca raka płuca. Dotychczas wyszkolono ok. 1500 lekarzy i pielęgniarek z terenu całego województwa pomorskiego, a cykliczne reklamy w prasie pozwalają na uświadomienie znaczącej części społeczeństwa.

Nabór do Programu rozpoczął się 19 stycznia 2009 roku. Za interesowanie badaniami przerosło najśmielsze oczekiwania organizatorów. W ciągu pierwszych czterech dni od ogłoszenia w mediach o badaniach zgłosiło się ponad 1900 osób. Od tego czasu zapisanych zostało ponad 4 tys. osób i wykonanych zostało blisko 6000 tomografii komputerowych. Obecnie rejestracja odbywa się w trybie kwartalnym, a badania cieszą się nie słabnącym powodzeniem – dziennie zapisywanych jest ok. 110 osób. Spośród dotychczas przebadanych uczestników blisko 180 osób zostało zaproszonych do Poradni Chirurgii Klatki Piersiowej celem diagnostyki wykrytej zmiany w płucach. Ponad 40 osób zostało zoperowanych z czego blisko 80% stanowią osoby z rakiem płuca w najniższym stadium zaawansowania.

Pacjenci biorący udział w programie mają najczęściej również wysokie ryzyko zawałów serca i udarów mózgu. Dlatego studenci i lekarze Katedry Nadciśnienia Tętniczego i Diabetologii prowadzą dodatkowe badania przesiewowe i oceniają u nich ryzyko sercowo-naczyniowe.

Podsumowanie

Komentując ostatnią dekadę działań naszej Uczelni na rzecz prewencji chorób serca i naczyń, warto podkreślić, że jak dotąd zajmowanie się tak ważną z punktu widzenia potrzeb medycznych, społecznych i ekonomicznych dziedziną było zadaniem stosunkowo trudnym. Nakłady na tę działalność naukowo-badawczą są niewielkie i rosną dużo wolniej od dowodów naukowych, logicznych postulatów i deklaracji polityków zdrowotnych. Pomimo ewidentnej potrzeby rozwoju kompleksowego systemu badań dotyczących epidemiologii i prewencji pozyskanie środków na projekty jest trudniejsze niż w innych dziedzinach (mniejsze zainteresowanie przemysłu farmaceutycznego i technologicznego), podobnie jak publikowanie uzyskanych wyników. W czasopiśmie o profilu kardiologicznym priorytet mają doniesienia dotyczące zagadnień klinicznych i farmakologicznych. Dopiero w 2004 r. powstało pierwsze międzynarodowe fachowe czasopismo *European Journal of Cardiovascular Prevention and Rehabilitation*, którego IF stopniowo rośnie. Autorzy z GUMed opublikowali w nim już 4 prace.

Planując działania na następne lata niemożliwe będzie utrzymanie nowoczesnego charakteru prowadzonych projektów bez szerokiego wprowadzenia badań genetycznych.

Na koniec warto podkreślić, że profilaktyka chorób układu krążenia i nowotworów oraz wczesne wykrywanie tych chorób są bardzo uzasadnione ze względów ekonomicznych. Potwierdzają to analizy przedstawione w cyklu pięciu publikacji z 2007 r. w *The Lancet*. Niestety w krajach należących do OECD tylko 3% wydatków na ochronę zdrowia przeznacza się na prewencję i promocję zdrowia. Jeszcze gorsza sytuacja jest w Polsce, gdzie Narodowy Fundusz Zdrowia na profilaktykę przeznacza mniej niż 0,5% ogółu kosztów.

Dr Tomasz Zdrojewski,
pełnomocnik Rektora GUMed ds. Programu
Zdrowie dla Pomorzan 2005–2013

Podziękowanie

Autor pragnie podziękować redaktorowi „Gazety AMG” prof. Wiesławowi Makarewiczowi za zaproszenie do napisania tego artykułu oraz koordynatorom wymienionych w tekście projektów za dostarczone materiały i informacje. Są to: prof. B. Wyrzykowski, prof. W. Nyka, dr K. Chwojnicky, dr Ł. Wierucki, dr E. Król, dr P. Czarniak, dr hab. Aida Kusiak, dr M. Zarzeczna-Baran, dr P. Popowski, dr Ł. Balwicki, prof. K. Narkiewicz, dr R. Szczęch, dr Z. Esden-Tempska, prof. K. Sworczak, dr A. Pakalska, dr M. Krawczyk, prof. W. Rzyman, prof. M. Studnia-rek.

Patent międzynarodowy pracowników GUMed

W czerwcu 2009 r. World Intellectual Property Organization w dokumencie WO/2009/071906 (<http://www.wipo.int/pctdb/en/wop.jsp?WO=2009071906>) opublikowała międzynarodowe zgło-

szenie patentowe PCT/GB2008/004024 pt. „Derivatives of 1-[(imidazolidin-2-yl)imino]indazole”, którego współtwórcami są pracownicy Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego. Ochroną patentową objęte zostały oryginalne pochodne imidazolidyny, które są ligandami receptorów α_2 -adrenergicznych oraz imidazolinowych I_1 . Najwyższym współczynnikiem selektywności $\alpha_2/I_1 = 3879$ odznacza się marsanidyna (1-[(imidazolidin-2-yl)imino]indazol), która może stanowić cenne narzędzie w rękach farmakologów badających funkcje α_2 -adrenoceptorów. Pochodna 7-metylo-marsanidyny w badaniach *in vivo* przeprowadzonych na szczurach normotensyjnych rasy Wistar oraz zwierzętach z samoistnym nadciśnieniem tętniczym (SHR) wykazała silne działanie hipotensyjne ($ED_{50} = 0,6 \mu\text{g/kg}$), jest zatem potencjalnym lekiem przeciw nadciśnieniowym. Otrzymane związki wykazują ponadto działanie cytoprotekcyjne, co wykazano przy zastosowaniu OGD jako modelu indukcji apoptozy w hodowli komórek cewek proksymalnych ludzkich (HK-2). Co więcej, otrzymane pochodne imidazolidyny pozwalają stosować sub-terapeutyczne dawki leków sedacyjnych, takich jak midazolam i lorazepam. Powyższe właściwości są szczególnie korzystne u pacjentów poddawanych sedacji lekami z grupy benzodiazepin na oddziałach intensywnej terapii, z uwagi na możliwość uszkodzenia centralnego układu nerwowego.

Pub. No.:	WO/2009/071906	International Application No.:	PCT/GB2008/004024
Publication Date:	11.06.2009	International Filing Date:	05.12.2008
IPC:	C07D 403/12 (2006.01), A61K 31/4178 (2006.01), A61P 9/00 (2006.01)		
Applicants:	IMPERIAL INNOVATIONS LIMITED [GB/GB]; Electrical and Electronic Engineering Building, Level 12, Imperial College, Exhibition Road, London SW7 2AZ (GB) (All Except US). MEDICAL UNIVERSITY OF GDANSK [PL/PL]; ul. M. Skłodowskiej-Curie 3A, 80-210 Gdansk (PL) (All Except US). SACZEWSKI, Franciszek [PL/PL]; (PL) (US Only). RYBCZYŃSKA, Apolonia [PL/PL]; (PL) (US Only). KORNICKA, Anita [PL/PL]; (PL) (US Only). SACZEWSKI, Jarosław [PL/PL]; (PL) (US Only). MA, Daqing [GB/GB]; (GB) (US Only). MAZE, Mervyn [US/GB]; (GB) (US Only).		
Inventors:	SACZEWSKI, Franciszek ; (PL). RYBCZYŃSKA, Apolonia ; (PL). KORNICKA, Anita ; (PL). SACZEWSKI, Jarosław ; (PL). MA, Daqing ; (GB). MAZE, Mervyn ; (GB).		
Agent:	CHAPMAN, Paul, William et al. ; Kilburn & Strode LLP, 20 Red Lion Street, London WC1R 4PJ (GB).		
Priority Data:	P-383955 05.12.2007 PL		
Title:	DERIVATIVES OF 1-[(IMIDAZOLIDIN-2-YL)IMINO]INDAZOLE		
Abstract:	The invention provides a compound of formula (I) wherein R^1 denotes hydrogen, methyl or phenyl; R^2 , R^3 , R^4 and R^5 denote hydrogen, halogen, preferably a chlorine atom, alkyl, preferably methyl, alkoxy, preferably methoxy; m denotes a number 0 or 1; and HX denotes sulfuric, phosphoric, acetic, malonic, fumaric, oxalic, lactic, tartaric, citric, gluconic, p-toluenesulfonic, methanesulfonic acid, hydrogen bromide or hydrogen iodide, preferably hydrogen chloride. The use of the compounds as α_2 -adrenergic receptor agonists is also provided.		
Designated States:	AE, AG, AL, AM, AO, AT, AU, AZ, BA, BB, BG, BH, BR, BW, BY, BZ, CA, CH, CN, CO, CR, CU, CZ, DE, DK, DM, DO, DZ, EC, EE, EG, ES, FI, GB, GD, GE, GH, GM, GT, HN, HR, HU, ID, IL, IN, IS, JP, KE, KG, KM, KN, KP, KR, KZ, LA, LC, LK, LR, LS, LT, LU, LY, MA, MD, ME, MG, MK, MN, MW, MX, MY, MZ, NA, NG, NI, NO, NZ, OM, PG, PH, PL, PT, RO, RS, RU, SC, SD, SE, SG, SK, SL, SM, ST, SV, SY, TJ, TM, TN, TR, TT, TZ, UA, UG, US, UZ, VC, VN, ZA, ZM, ZW. African Regional Intellectual Property Org. (ARIPO) (BW, GH, GM, KE, LS, MW, MZ, NA, SD, SL, SZ, TZ, UG, ZM, ZW) Eurasian Patent Organization (EAPO) (AM, AZ, BY, KG, KZ, MD, RU, TJ, TM) European Patent Office (EPO) (AT, BE, BG, CH, CY, CZ, DE, DK, EE, ES, FI, FR, GB, GR, HR, HU, IE, IS, IT, LT, LU, LV, MC, MT, NL, NO, PL, PT, RO, SE, SI, SK, TR) African Intellectual Property Organization (OAPI) (BF, BJ, CF, CG, CI, CM, GA, GN, GQ, GW, ML, MR, NE, SN, TD, TG).		
Publication Language:	English (EN)		
Filing Language:	English (EN)		

Badania miały charakter interdyscyplinarny i prowadzone były przez zespół międzynarodowy: Zakład Technologii Chemicznej Środków Leczniczych Wydziału Farmaceutycznego GUMed (prof. F. Sączewski, dr A. Kornicka, dr J. Sączewski: projektowanie struktur, synteza chemiczna i badania strukturalne), Katedrę i Zakład Patofizjologii Wydziału Farmaceutycznego GUMed (prof. A. Rybczyńska, dr K. Boblewski, dr A. Lehmann: badanie wpływu na układ sercowo-naczyniowy) i Department of Anaesthetics, Pain Medicine and Intensive Care, Imperial College w Londynie, UK (prof. Mervyn Maze, dr Daqing Ma: ocena działania cytoprotekcyjnego i sedacyjnego). Istotne znaczenie miały także badania farmakologiczne *in vitro* przeprowadzone w Department of Pharmacology, University of Alberta w Edmonton, Kanada (prof. A.L. Hudson i S. Sean: powiązanie do receptorów imidazolinowych i adrenergicznych) oraz w Department of Pharmacology, University of Turku, Finlandia (prof. M. Scheinin i J. Laurila: ocena aktywności wewnętrznej α_{2A} , α_{2B} i α_{2C} -mimetycznej). Wspomnieć należy także udział prof. M. Gdaniec z Zakładu Krystalografii Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu, która wykonała badania rentgenograficzne marsanidyny i jej pochodnych.

Eksperymenty wykonywane przez pracowników GUMed finansowane były w ramach grantu MNiSW N405 005 32/0458 pt. „Synteza, struktura i aktywność biologiczna nowych pochodnych imidazolidyny wpływających na układ krążenia oraz receptory imidazolinowe i α_2 -adrenergiczne”, natomiast koszty zastrzeżenia patentowego PCT (kwota rzędu 50.000 euro) pokryła firma Imperial Innovations Limited z Londynu. W myśl podpisanej umowy, firma ta zajmuje się także komercjalizacją wynalazku.

Dr hab. Piotr Czauderna wybrany

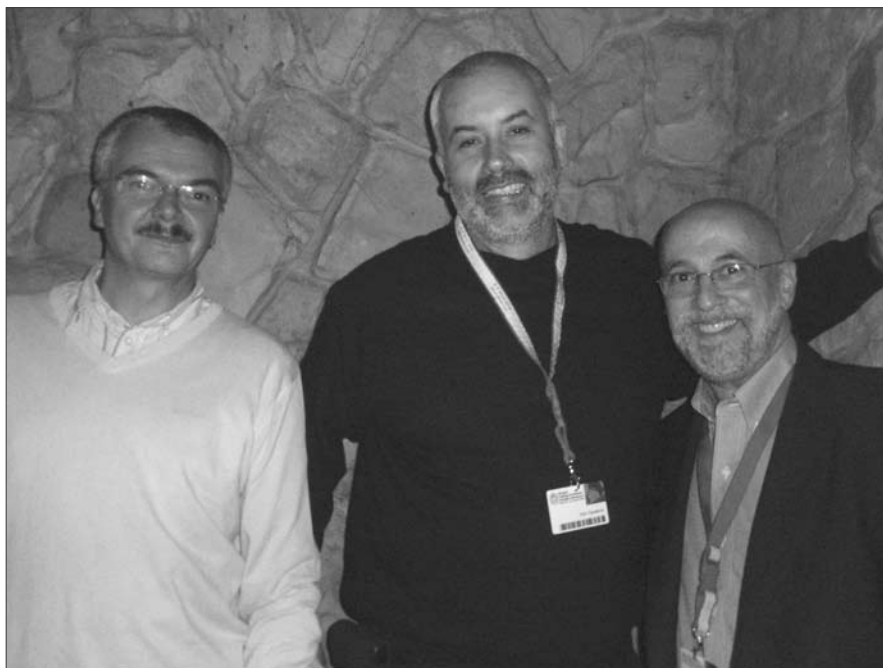
W dniach 23–26 września br. odbył się w Wiśle XIII Zjazd Polskiego Towarzystwa Chirurgów Dziecięcych. W jego trakcie dr hab. Piotr Czauderna wybrany został nowym prezesem-elektem towarzystwa.

Kilka miesięcy wcześniej, w dniach 17–20 czerwca br. w Grazu (Austria) odbył się Zjazd Europejskiego Towarzystwa Chirurgów Dziecięcych (EUPSA). Przy tej okazji odbyły się wybory uzupełniające do ścisłego 7-osobowego zarządu Sekcji Chirurgii Dziecięcej Europejskiej Unii Specjalistów Medycznych (UEMS). Na nowego członka zarządu ww. Sekcji wybrano dr. hab. Piotra Czaudernę. Fakt ten stanowi duże wyróżnienie dla polskiego środowiska chirurgów dziecięcych.

Na zjeździe prof. Thom Lobe wygłosił niezwykle ciekawy i nowatorski wykład na temat zastosowania alternatywnych technik terapeutycznych takich, jak akupunktura, hipnoza i autohipnoza w chirurgii dziecięcej. Fascynujące było zwłaszcza użycie autohipnozy w celu opanowania bólu po operacyjnej korekcji klatki lejkowatej.

UEMS jest stowarzyszeniem reprezentującym lekarzy specjalistów i zajmującym się ich sprawami zawodowymi, w tym szczególnie harmonizacją i certyfikacją procesu szkoleniowego, wzajemnym uznawaniem kwalifikacji, jak też dba o szeroko pojęty interes zawodowy lekarzy specjalistów. UEMS działa przy Komisji Europejskiej i w tym roku świętuje swoje 50-lecie. Natomiast Sekcję Chirurgii Dziecięcej UEMS powołano do życia dopiero w roku 1992.

□

Dr hab. Piotr Czauderna z dr. Wojciechem Korlackim z Zabrze, jednym z pionierów dziecięcej chirurgii laparoskopowej w Polsce (z lewej) oraz z prof. Thomem Lobe z Memphis, USA, który jest jednym z twórców amerykańskiej chirurgii małoinwazyjnej u dzieci

Oferta stypendialna DAAD

Niemiecka Centrala Wymiany Akademickiej – Przedstawicielstwo w Warszawie (w skrócie DAAD), pod kierownictwem dr. Randolfa Oberschmidta jest wspólną organizacją niemieckich szkół wyższych, mającą na celu wspieranie międzynarodowej wymiany akademickiej. Oferuje szereg stypendiów, o które można ubiegać się do 16 listopada lub 15 grudnia tego roku, aby wyjechać do Niemiec w przyszłym roku akademickim. Szczegółowe informacje na stronie www.daad.pl.

□

Nagroda prezydenta Gdańska dla pediatrii z GUmed

W dniu 19 października 2009 r. jednastu pracowników opieki zdrowotnej otrzymało z rąk prezydenta Gdańska Pawła Adamowicza nagrodę za konsekwentne dążenie do rozwiązywania trudnych problemów zdrowotnych. Główną ideą nagrody jest promowanie osób, które w szczególnie sposób przyczyniły się do budowania solidarności z osobami cierpiącymi i ich rodzinami. W tym roku nagroda została przyznana po raz pierwszy.

Nagrodę, która ma także wymiar finansowy, przyznano 11. najwyższej ocenionym kandydatom o szczególnych osiągnięciach, pracującym często na rzecz trudnego pacjenta, kreujących

nową jakość w świadczeniach zdrowotnych. W gronie nagrodzonych jest **dr n. med. Agnieszka Szlagatys-Sidorkiewicz** z Katedry i Kliniki Pediatrii, Gastroenterologii, Hepatologii i Żywienia Dzieci GUmed, specjalista chorób dzieci (Pomorskie Centrum Traumatologii, Wojewódzki Szpital Specjalistyczny w Gdańsku). Nagrodę przyznano za stworzenie nowej jakości usług medycznych w zakresie leczenia żywieniowego. Dzięki jej inicjatywie powstał w Gdańsku drugi w Polsce ośrodek domowego żywienia pozajelitowego u dzieci. Zaangażowana w działania społeczne pomaga w adopcjach swoich podopiecznych.

□

Sylwetki nowych profesorów tytularnych

Prof. dr hab. Maria Wujtewicz

wywiad przeprowadził
prof. Wiesław Makarewicz

Gratulując otrzymania tytułu naukowego pragnę zapytać o drogę życiową, która doprowadziła Panią do tej zaszczytnej nominacji?

Bardzo dziękuję za gratulacje. Była to typowa droga młodego człowieka, który po maturze chciał się dalej uczyć i zdobyć wybrany przez siebie zawód, w tym przypadku zawód lekarza. Nie mogę powiedzieć, że był to wówczas wymarzony zawód, niewiele o nim wiedziałam, nie pochodziłem z rodziny lekarskiej, ale czułam intuicyjnie, że znajdę w nim spełnienie swoich oczekiwań. Tak się też stało i szczęśliwie nigdy nie musiałam żałować wyboru. Ponieważ rodzice nie wyobrażali sobie opuszczenia przeze mnie domu, związałam się od początku z Akademią Medyczną w Gdańsku, dzisiaj Gdańskim Uniwersytetem Medycznym, codziennie dojeżdżając z Gdyni do Gdańska, i tak jest do chwili obecnej.

Ukończyłam jedno z najlepszych wówczas w Trójmieście liceów ogólnokształcących II LO im. Adama Mickiewicza w Gdyni, w którym zetknęłam się z wspaniałymi nauczycielami. Po kilku latach Pani Profesor „od łaciny” została moją ukochaną teściową. Byłam dobrze przygotowana do rozpoczęcia studiów, a i potem nie miałam z nauką problemów. Zainteresowania naukowe pojawiły się pod koniec studiów. Trafiłam do Studenckiego Koła Naukowego przy I Klinice Chorób Dziecięcych Instytutu Pediatrii, które pod opieką dr n. med. Elżbiety Mazur w X Konkursie Czerwonej Róży uzyskało dyplom dla najlepszego Studenckiego Koła Naukowego środowiska gdańskiego. Doktor Mazurowa była wspaniałym klinicystą. Ona pierwsza pokazała mi czym jest badanie kliniczne i jakie istotne ma ono znaczenie, a badania dodatkowe, jak nazywa wskazuje, mają stanowić pomoc w postawieniu rozpoznaniu. Jakże często się o tym dzisiaj zapomina. Jednak nie pediatria stała się moim ostatecznym wyborem. W czasie stażu podyplomowego w klinikach Uczelni zetknęłam się z anestezjologią. Nie mieliśmy zajęć z anestezjologii w czasie studiów. Zachwyciłam się tą specjalnością rozwijającą się niezwykle dynamicznie, a gdy jeszcze dołączyła do niej intensywna terapia, nie miałam już żadnych wątpliwości, że będę z nią związana na

zawsze. Początkowo pracowałam w PSK nr 1. Po trzech latach zostałam przeniesiona na etat nauczyciela akademickiego. Po tem były kolejne szczeble kariery akademickiej aż do nominacji w dniu 23 lipca 2008 roku.

Kogo uważa Pani, w pierwszym rzędzie, za mistrza inspirującego i wprowadzającego w arkana działalności zawodowej i naukowej?

Pracę zawodową rozpoczęłam w Zakładzie Anestezjologii i Reanimacji Instytutu Chirurgii, którego szefem był doc. dr hab. Karol Oppeln-Bronikowski, potem przez dwa lata doc. dr hab. Danuta Lipińska, a następnie prof. Janina Suchorzewska. To Pani Profesor przez wiele lat przygotowywała mnie na swojego następcę. Naświetlała problemy związane z kierowaniem tak dużą jednostką, która od początku swego istnienia prowadziła działalność dydaktyczną, naukową i kliniczną. Jednocześnie inspirowała do pracy naukowej, wysyłała na staże naukowo-szkoleniowe do Paryża, Strasburga i Amsterdamu. Zawsze życzliwa, uczyła rzetelności i pracowitości w pracy naukowej. To pod Jej kierunkiem zdobywałam kolejne stopnie naukowe. Muszę jednak wrócić do początku mojej pracy zawodowej. Miałam dużo szczęścia, że kierownikiem mojej specjalizacji została dr n. med. Teresa Król, niezwykle mądra, sumienna lekarka, wręcz perfekcjonistka. To Ona uczyła mnie zawodu, odpowiedzialności za podejmowane decyzje i rzetelności lekarskiej.

Co uważa Pani za swoje najważniejsze osiągnięcie w życiu naukowym i działalności zawodowej?

Zainteresowania naukowe były różne na kolejnych etapach pracy zawodowej. Z początkowego okresu aktywności naukowej za wartości podkreślenia są badania dotyczące zaburzeń hemostazy w czasie i po zabiegach na otwartym sercu. Doprowadziły one do powstania cyklu prac, których rezultaty miały ważne znaczenie kliniczne, były pionierskie w Polsce i znalazły praktyczne zastosowanie.

Kolejny obszar mojego zainteresowania dotyczył leczenia płynami osoczozastępczymi, a szczególnie płynami koloidowymi. Dzięki doskonałej współpracy z Katedrą i Zakładem Fizyki i Biofizyki naszej Uczelni i życzliwości jej ówczesnego kierownika profesora Bartłomieja Kwiatkowskiego, prowadzone były badania z zastosowaniem unikalnych metod pomiarów dielek-

trycznych. Efektem tych zainteresowań była rozprawa habilitacyjna. Po objęciu w styczniu 2002 roku kierownictwa Kliniki Anestezjologii i Intensywnej Terapii postanowiłam stworzyć zespoły złożone z asystentów umiających ze sobą współpracować i zainteresowanych danym zagadnieniem. Ostatecznie powstały dwa, z których jeden wykazał się już znaczną aktywnością. Z niemałą satysfakcją pragnę zaznaczyć, że wyniki badań tego zespołu są już zauważalne na arenie międzynarodowej. Praca dotycząca zmian odstępu QT i QTc pod wpływem znieczulenia izofluranem u chorych poddawanych neoadjuwantowej chemioterapii antracyklinami z powodu raka sutka oraz praca omawiająca wpływ desfluranu na czas QTc uzyskały w 2005 i 2006 roku w czasopiśmie *Survey of Anesthesiology* bardzo pochlebne opinie, bez żadnych uwag negatywnych. Warto również wspomnieć, że doniesienie opisujące wpływ anestetyków na czynność elektryczną przedsionków wyrażaną przez czas trwania i dyspersję załamków P w krzywej EKG było pierwszym doniesieniem w piśmiennictwie, a przy tym o znaczeniu klinicznym. Prowadzone badania stały się podstawą rozprawy habilitacyjnej jednego z członków zespołu.

którego przygotowania już rozpoczęliśmy.

Uniwersyteckie Centrum Kliniczne jest ogromnym szpitalem klinicznym pozostającym od lat w trudnej sytuacji finansowej. Jak Pani ocenia aktualną organizację w nim pracy klinicznej i dydaktycznej anestezjologów? Czy pożądane są zmiany, a jeżeli tak to w jakim kierunku?

Jeśli policzy się wszystkie osoby pracujące w Klinice Anestezjologii i Intensywnej Terapii to uzyska się liczbę zaskakująco dużą. Ale proszę pamiętać, iż jednostka posiada trzydzieści miejsc szkoleniowych, z czego tylko cztery zajmują etatowi lekarze. Reszta to są rezydenci. Wszystkie szkolące się osoby, zgodnie z obowiązującą ustawą, nie mają prawa do samodzielnego udzielania świadczeń anestezjologicznych, jedynie pod bezpośrednim nadzorem. W ten sposób liczba anestezjologów drastycznie zmniejsza się, o czym nie zawsze pamięta się. Jeśli uwzględni się wszystkie stanowiska

pracy, których równocześnie nierzadko jest ponad 25, to niekiedy w okresie trwania zajęć dydaktycznych zapewnienie ciągłości pracy jest niezwykle trudne, tym bardziej że wszyscy kontrahenci chcą zaczynać o tej samej porze, a praca anestezjologa to nie tylko blok operacyjny, ale wiele stanowisk również poza nim. Naturalnie dotyczy to anestezjologii, bo intensywna terapia rządzi się swoimi prawami, ma zawarty kontrakt z NFZ, a nieszczęściem anestezjologii jest to, że nie ma wydzielonych własnych procedur, o co cały czas zabiegamy. Myślę, że zmiana organizacji pracy bloku operacyjnego w jakimś stopniu rozwiązałaby problemy. Czy tak dzisiaj powszechny nacisk na zatrudnianie lekarzy na kontraktach rozwiąże problemy? W tym kontekście wolabym nie wypowiadać się, gdyż tę formę zatrudnienia, chociaż niejednokrotnie satysfakcjonującą obie strony, uważam za niezgodną z aktualnie obowiązującymi przepisami. Organizacja dydaktyki, ze względu na prowadzenie zajęć z dwóch przedmiotów, które łącznie obejmują wszystkie kierunki nauczania, jest prowadzona wręcz z benedyktyńską dokładnością i w chwili obecnej nie widzę możliwości jakichkolwiek zmian.

Chcielibyśmy jeszcze dowiedzieć się czegoś o rodzinie i zainteresowaniach pozazawodowych Pani Profesora.

Mieszkamy w Gdyni, cudownym mieście, którego nigdy nie mieliśmy ochoty opuścić. Mąż nie jest lekarzem, jego zainteresowania zawodowe są całkowicie odmienne i może dlatego zawsze potrafiliśmy oddzielić problemy zawodowe od rodzinnych. Na szczęście tych drugich w ciągu 39 lat było niewiele. Nasza córka jest lekarzem, z którego możemy być bardzo dumni. Mamy wspólne zainteresowania dotyczące zwiedzania świata. Aktualnie skupiliśmy się na Stanach Zjednoczonych i postanowiliśmy w kolejnych latach zwiedzić je całe. Już udało się odwiedzić 17 stanów, kolejne w roku następnym. W zimie jeździmy na nartach w ulubionej Austrii.

Raz jeszcze gratuluję osiągnięć uwieńczonych tytułem profesora i bardzo dziękuję za rozmowę.

Jakie są Pani aktualne plany działalności naukowej i zawodowej?

Myślą przewodnią prowadzonych w klinice badań jest bezpieczeństwo znieczulenia. Analizowane są różne jego aspekty pod kątem optymalizacji stanu chorego. Tak więc kontynuowane będą badania wpływu znieczulenia na czynność elektryczną serca, a także badanie aktywności autonomicznego układu nerwowego w odpowiedzi na wybrane leki i techniki znieczulenia. Kolejne badania z zakresu bezpieczeństwa znieczulenia dotyczą wpływu znieczulenia zewnątrzoponowego na szczelność bariery jelitowej oraz oceny bezpieczeństwa nowoczesnej techniki znieczulenia ogólnego z użyciem niskich przepływów u chorych poddawanych wcześniejszej neurotoksycznej chemioterapii przeciwnowotworowej. Realizacja dwóch ostatnich projektów, wspólnie z Katedrą Analizy Środowiska Wydziału Chemii Uniwersytetu Gdańskiego, możliwa jest dzięki uzyskaniu dwóch grantów Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Dzięki współpracy międzyuczelnianej z Kliniką Anestezjologii i Intensywnej Terapii Wydziału Lekarskiego w Zabrze Śląskiego Uniwersytetu Medycznego prowadzony jest wspólny projekt badawczy dotyczący oceny różnych technik znieczulenia u dzieci z chorobą nowotworową poddawanych bolesnym procedurom diagnostycznym.

Z przyjemnością patrzę na zaangażowanie młodszych kolegów w realizację powyższych projektów. Niestety nie wszyscy angażują się w pracę naukową w takim samym stopniu, ale dzięki pracy tych kilkorga udało się wyprowadzić jednostkę na czołowe miejsce wśród akademickich jednostek anestezjologicznych w Polsce i pierwsze miejsce pod względem liczby publikacji w czasopismach z listy filadelfijskiej. Jeśli chodzi o moje zawodowe, a bardziej może organizacyjne plany, to jako prezesa-elekta Polskiego Towarzystwa Anestezjologii i Intensywnej Terapii czeka mnie w 2011 roku zorganizowanie w Gdańsku międzynarodowego zjazdu PTaIT z udziałem około 2500–3000 uczestników. Jest to olbrzymie przedsięwzięcie, do

Pierwsi profesorowie i studenci ALG

Jestem jedną z najstarszych studentek naszej Uczelni, mój dyplom ma numer 9.

Zaczę od początku... Przyjechałam do Gdańska z Lublina pod koniec 1946 r. i zostałam przyjęta na IV rok studiów medycznych. W Lublinie, w pierwszej ówczesnej stolicy Polski, zaliczyłam dwa lata studiów na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej.

IV rok studiów gdańskich liczył tylko 44 studentów. Była to niezwykle ciekawa „zbieranina” osób, o bardzo trudnych życiorysach, o dużej rozpiętości wieku (od 20 do 45 lat), a wszyscy z bagażem wojennej gehenny. Wywodziliśmy się z różnych ośrodków akademickich. Niektórzy z naszych kolegów rozpoczęli studia medyczne już przed II wojną światową, głównie na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie i Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie. Inni zdobywali wiedzę medyczną na tajnych uniwersytetach w czasie okupacji. Prawie każdy z nas miał coś „na sumieniu”, biorąc pod uwagę naszą przeszłość okupacyjną i ciężkie czasy powojenne, kierujące się absolutnie obcą dla nas ideologią. Mam na myśli żołnierzy Armii Krajowej, kolegów wracających z łagrów nieludzkiej ziemi syberyjskiej, obozów hitlerowskich i z więzień ubeckich. To samo działo się z pierwszymi profesorami naszej Uczelni, którzy przeżyli podobną tułaczkę i pochodzili głównie z uniwersytetów wileńskiego, lwowskiego i warszawskiego. Mieliliśmy wspaniałych profesorów, bo nie tylko cechowała ich wielka wiedza, erudycja, ale również każdy z nich był wszechstronnie wykształcony i obyty w świecie.

Ośmielałam się załączyć bardzo starą fotografię z absolutorium mojego roku – z grupą naszych nauczycieli. Łatwo na niej rozpoznać większość profesorów, trudniej studentów, jednak postaram się napisać to wspomnienie bez zbytniego patosu.

Wykłady naszych nauczycieli były niepowtarzalne, pomimo że nie było wówczas magnetowidów, przeźroczy i innych pomocy naukowych. Liczyło się słowo, piękna polszczyzna i wielce interesujące tematy tych wykładów, a sale były pełne słuchaczy. Teraz, kiedy aparatura zawładnęła medycyną, jest

inaczej, a autorytet profesorów jest pod znakiem zapytania. Ponad wszystko, co się dokoła działo, chcieliśmy studiować i być lekarzami, którzy wówczas byli na wagę złota. Mieliliśmy ciężkie warunki bytowe i prawie każdy z nas pracował jako demonstrator w zakładach teoretycznych lub pomocnik asystentów na oddziałach klinicznych.

Byłam początkowo, przez 2 lata, zatrudniona w charakterze demonstratora w Zakładzie Anatomii Prawidłowej u prof. Michała Reichera. Profesor, znany w Europie anatom i podobnych dziedzin (prymatologia, antropologia), był człowiekiem wielce taktownym i dla studentów przyjaznym. Często brał udział w obchodach anatomicznych i podziwiał piękne studentki, a patrzył na nie jak na dzieło sztuki.

Moje uczucia i marzenia były związane z Kliniką Chorób Wewnętrznych. Zawdzięczam to profesorowi Mściwojowi Semerau-Siemianowskiemu, który wykładał internę w sposób niezwykle pedagogiczny. Na wykład zwykle zjeżdżało łożko z pacjentem. Najważniejsze było badanie chorego z wywiadem, badaniem fizycznym, w którym pomysłowość badającego odgrywała główną rolę w uzyskanych wynikach i późniejszej dyskusji nad rozpoznaniem. Był to koncert prawdziwej medycyny. Szkoda, że profesor Semerau-Siemianowski tak krótko przebywał na naszej Uczelni. Jego następcą został profesor Stanisław Wszelaki. Interna była wówczas nazywana królową dziedzin klinicznych, zdałam egzamin z tego przedmiotu z wynikiem bardzo dobrym i zdobyłam tytuł młodszego asystenta w wymarzonej klinice. Profesor Stanisław Wszelaki, kierownik II Kliniki Chorób Wewnętrznych miał ojcowskie podejście do swoich asystentów, interesował się ich losem, przyszłością i sprawami osobistymi. Byliśmy w większości wśród asystentów, bo młodzi lekarze służyli w wojsku. Czułam się w tych strasznych czasach w klinice jak w rodzinie. Nasz profesor nie znośił kobiet w spodniach, zwracał uwagę na porządną wykład i wyczyszczone buty.

Naprzeciwko II Kliniki Chorób Wewnętrznych znajdował się pawilon 18, w którym mieściła się Klinika Chorób Dziecięcych

kierowana przez prof. Henryka Brokmana. Była to głośna placówka nie tylko z powodu dzieci, ale również przez głośne rozmowy jej kierownika z asystentami i wieczne nawoływanie rasowej suczki imieniem Perełka, na dodatek nieustannie szczekającej. Pewnego dnia prof. Wszelaki miał dosyć tych hałasów, otworzył okno swego gabinetu i oburzonym głosem odezwał się do swego sąsiada: – Nie denerwuj mnie, mam dość tej Twojej Perełki i życzę Ci, żeby ta nieznosna rasowa jamniczka puściła się z najbardziej rasowym kundelkiem. (Cała okolica trzęsła się od śmiechu za to dosadne powiedzenie).

Z grona naszych nauczycieli będę tu wspominała, niestety, tylko kilku. Prof. Tadeusz Pawlas kierował Kliniką Chorób Skórnych i Wenerycznych. Pochodził z Wilna i bardzo go lubiliśmy, bo był niezwykle miłym i eleganckim w obyciu człowiekiem. W tej klinice większość chorych była zarażona kiłą, pozostałością powojenną. Obecni studenci nie mają już okazji oglądać objawów tej wstydlivej choroby. Państwo Pawlasowie uważali nas prawie za lekarzy i zapraszali do swego domu na miłe towarzyskie „party”. Nie mogę pominąć osoby adiunkta dr. med. Stanisława Pawłowskiego, dżentelmena w każdym calu, oraz dwóch braci Chodynów, którzy byli wizytówką tej kliniki i doskonale ją reprezentowali.

Następną, godną wspomnienia osobą był prof. Henryk Gromadzki, kierownik Kliniki Położnictwa i Chorób Kobięcych. Jego postawa względem kobiet – pacjentek była zachwycająca dzięki delikatności i kulturze, jaką okazywał w czasie ich badań. Każda pacjentka była traktowana niczym księżniczka. Jako studenci korzystaliśmy bardzo dużo, był taki dobry zwyczaj, że mieliśmy dyżury całodobowe, na których mogliśmy nawet przyjmować porody. Podziwialiśmy i przeżywaliśmy to jako cud natury. Jeśli chodzi o chirurgię, to przewinęło się przez nią kilku profesorów, bo były aż trzy kliniki. Profesor Kornel Michejda był pierwszym naszym nauczycielem, ale krótko po dyplomatorium wyjechał do Krakowa.

Jako młody lekarz współpracowałam z II Kliniką Chirurgii, którą prowadził prof. Kazimierz Dębicki. Przeżywałam pierwszy zachwyt kardiochirurgią, a w naszej Uczelni zainicjował ją właśnie prof. Dębicki.

Profesor Jarosław Iwaszkiewicz, laryngolog do Gdańska przyjechał prosto z Edynburga i często oblewał studentów przy egzaminie. Mnie również to spotkało – po raz pierwszy w okresie studiów. Spytał mnie, co to jest *rhinoscopia media* i koniec pytań. Wówczas nie było możliwości korzystania z podręczników ani skryptów. Ale był następny zwyczaj, że przed każdym egzaminem trzeba było spędzić dwa tygodnie w określonej klinice i przestudiować dany przedmiot. Na egzaminie poprawkowym profesor pytał mnie podczas przeprowadzanej operacji w obrębie szyi. Wyciągał pęsetą różne mięśnie, nerwy itd., a ja umiałam je nazwać, ponieważ spędziłam 2 lata w Zakładzie Anatomii. Profesor był zdziwiony moją wiedzą i zaproponował mi nawet asysturę na laryngologii.

Nie mogę pominąć profesora Tadeusza Bilikiewicza z psychiatrii, który swym podejściem do tematu i magnetyzującym spojrzeniem fascynował każdego z nas, a szczególnie nasze koleżanki, które się mocno w nim podkochiwały.

Starania naszych profesorów nie poszły na marne i nasza Uczelnia nie musi się wstydzić swych pierwszych studentów, którzy dobrze wpisali się w jej historię i na pewno ją wzbogacili. Z naszej małej grupki wyszło 5 profesorów, 2 docentów, nie licząc doskonałych ordynatorów i kierowników ważnych zakładów leczniczych. Oglądając zamieszczoną fotografię na pewno można rozpoznać większość naszych profesorów a trochę trudniej studentów w ich młodości. Rozpoznaję Jurka Kozakiewicza, który przeżył Syberię i został profesorem Kliniki Chorób Skórnych i Wenerycznych w Gdańsku, widoczny w tyle Marian Teleszyński, późniejszy docent Kliniki Ortopedycznej, który jako cichociemny spadł z nieba i działał w okolicach Brześcia pod dowództwem generała Okulickiego. Syn profesora Michejdy, Janusz (pierwszy na górze od prawej) obrał sobie pełną przegrodę pracę lekarza chirurga w Afryce, w Luandzie prowadził szpital 400-łóżkowy, mając do pomocy żonę lekarzkę.

Mogłabym rozpoznać więcej moich kolegów i opowiedzieć o nich, ale byłaby z tego za długa historia.

Wspomnienia te dedykuję naszym studentom medycyny i Pani Prorektor Barbarze Kamińskiej, która jest ich opiekunką i dba o nich jak o swoje dzieci. Pragnie wychować ich na dobrych i ofiarnych lekarzy.

Prof. Stanisława Dymnicka

Na fotografii: 1 – Marian Teleszyński, 2 – Włodzimierz Bukontt, 3 – Jerzy Kozakiewicz, 4 – Walery Kozłowski, 5 – Stanisław Hiller, 6 – Ignacy Adamczewski, 7 – Jarosław Iwaszkiewicz, 8 – Stanisław Wszelaki, 9 – Witold Sylwanowicz, 10 – Henryk Brokman, 11 – Włodzimierz Mozołowski, 12 – Stanisław Manczarski, 13 – Wilhelm Czarnocki, 14 – Henryk Gromadzki, 15 – Kornel Michejda, 16 – Stanisława Dymnicka, 17 – Janusz Michejda

Wieloletni kierownik Kliniki Chirurgii Szczękowo-Twarzowej Akademii Medycznej w Gdańsku (1969–1998), twórcą gdańskiej szkoły traumatologii szczękowej

Profesor Tadeusz Bartłomiej Korzon urodził się 15 czerwca 1928 roku w Warszawie jako drugie dziecko Stefanii i Edwarda Korzonów. Pochodzący ze szlachty kresowej ojciec pracował jako lekarz internista w jednym z warszawskich szpitali, natomiast matka zajmowała się opieką nad dziećmi oraz prowadzeniem domu. W 1940 roku Korzonowie, uciekając z okupowanej stolicy, szukali schronienia w rodzinnych stronach. Zaginięcie w niewiadomych okolicznościach ojca (jego los i miejsce pochówku są nieznane), a także ze względu na prowadzone przez sowieńców wywózki ludności polskiej w głąb ZSRR oraz mordy, dokonywane przez nacjonalistów ukraińskich na ludności polskiej, zmusiły osieroconą rodzinę do tułaczki. W latach 1941–1946 Stefania Korzon z synami przebywała w Równem, Lwowie, Kiwercach, Manasterze, Przeworsku i w innych miejscach wschodnich ziem Polski, zaanektowanych przez państwo radzieckie. W tym czasie, dla zapewnienia podstawowych środków do życia oraz warunków do przetrwania, obaj synowie podejmowali się różnych zajęć – Tadeusz od 13 roku życia pracował jako gazeciarz, sprzedawca, pomocnik szofera oraz robotnik rolny. Po zakończeniu wojny matce z synami udało się powrócić do ojczyzny, którą określały już nowe granice. W 1946 roku Tadeusz zdał egzamin do 3 klasy gimnazjum, a w 1948 uzyskał świadectwo dojrzałości w Państwowym Gimnazjum i Liceum w Łańcucie. W latach 1948–1953 studiował na Wydziale Stomatologicznym Uniwersytetu Łódzkiego, który to Wydział został później przekształcony w Oddział Stomatologiczny Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Łodzi. Zarówno w okresie nauki w szkole średniej, jak i podczas studiów Tadeusz pracował zarobkowo.

Chirurgiczna pasja, determinacja oraz zaangażowanie Tadeusza Korzona zwróciły uwagę profesora Alfreda Meissnera, który z dniem 1 marca 1952 roku, czyli jeszcze przed uzyskaniem dyplomu lekarza dentysty, zatrudnił młodego studenta na stanowisku nauczyciela akademickiego w Katedrze i Klinice Chirurgii Stomatologicznej Akademii Medycznej w Łodzi, w której pracował przez następne 17 lat, przechodząc kolejno wszystkie szczeble kariery naukowej i zawodowej, począwszy od stanowiska młodszego asystenta, poprzez asystenta, starszego asystenta, adiunkta aż do docenta.

Profesor Tadeusz Korzon, będąc pracownikiem kolejno prof. Alfreda Meissnera, prof. Franciszka Bohdanowicza oraz prof. Janusza Bardacha w sposób naturalny zapoznawał się z różnymi szkołami w chirurgii szczękowej i stomatologicznej. Również 21 zagranicznych szkoleń w ważnych wówczas ośrodkach chirurgii szczękowo-twarzowej i stomatologicznej, chirurgii plastycznej oraz onkologii (m.in. Klinika Chirurgii Szczękowo-Twarzowej Moskiewskiego Instytutu Medyczno-Stomatologicznego, Klinika Chirurgii Szczękowej CDL w Schwerinie, Klinika Chirurgii Szczękowo-Twarzowej UH w Bremie, Klinika Chirurgii Szczękowo-Twarzowej i Stomatologicznej I Leningradzkiego Instytutu Medycznego, Klinika Nowotworów Głowy i Szyi Instytutu Eksperymentalnej i Klinicznej Onkologii w Moskwie) umożliwiły nie tylko

Wspomnienie Profesor dr hab. med. Tadeusz Korzon (1928 – 2009)

krytyczne porównanie stosowanych tam metod leczenia, pozwoliły także na weryfikację potrzeb w zakresie chirurgii szczękowo-twarzowej. Zdobyte w kraju i za granicą doświadczenia, ustawiczne pogłębianie i rozwijanie wielokierunkowych zainteresowań, stały się podstawą dla całokształtu naukowo-zawodowej działalności Profesora.

W 1961 roku Tadeusz Korzon uzyskał stopień naukowy doktora na podstawie pracy „Zespołowe złamania jarzmowo-szczękowe”. Przeprowadzone badania oraz napisana rozprawa habilitacyjna „Zagadnienia celowości chirurgicznego leczenia złamań wyrostka kłykciowego żuchwy w świetle badań klinicznych i doświadczalnych” zostały uwieńczone pięć lat później nadaniem stopnia doktora habilitowanego.

Na podstawie decyzji MZIOS doc. dr hab. Tadeusz Korzon z dniem 1 lutego 1969 r. został przeniesiony służbowo do Gdańska, gdzie Rada Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej powierzyła Mu prowadzenie Katedry i Kliniki Chirurgii Stomatologicznej. Dzięki staraniom nowego kierownika została ona w ciągu jednego roku przekształcona w Katedrę i Klinikę Chirurgii Szczękowo-Twarzowej i Stomatologicznej, a w ko-

lejnych latach była rozbudowywana i unowocześniana zarówno w zakresie dydaktycznym, jak i klinicznym oraz socjalnym. Z inicjatywy doc. Tadeusza Korzona powołano równocześnie Instytut Stomatologii Akademii Medycznej w Gdańsku, którego został dyrektorem i nieprzerwanie sprawował tę funkcję przez 22 lata, do czasu rozwiązania Instytutu w 1992 r.

W 1975 r. dr hab. Tadeusz Korzon uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego, natomiast w 1990 r., po uzyskaniu znakomitych opinii recenzentów, został mianowany na stanowisko profesora zwyczajnego.

Jako samodzielny pracownik naukowy, realizując wielokierunkowe potrzeby w zakresie chirurgii szczękowo-twarzowej, skupił swoje zainteresowania na dziedzinach najbardziej potrzebnych i deficytowych, tj. traumatologii szczękowo-twarzowej, onkologii, chirurgii rekonstrukcyjnej i korekcyjnej głowy i szyi, chorobach zapalnych kości i chemioterapii przeciwbakteryjnej oraz na problemach dydaktyczno-wychowawczych w szkoleniu przed i po dyplomowym, osiągając w nich znaczące sukcesy. Znalazły one odzwierciedlenie w rozległym dorobku naukowym, na który złożyło się opublikowanie w recenzowanych czasopismach 120 autorskich prac naukowych (z 276 publikacji pracowników Katedry, napisanych przy współudziale i/lub pod nadzorem Profesora), wydanie monografii „Urazy szczęk i twarzy”, współautorstwo książek – podręczników dla studentów i lekarzy: „Traumatologia szczęk i twarzy” pod redakcją prof. St. Fliegera oraz „Chirurgia szczękowo-twarzowa” pod redakcją prof. L. Krysta.

W dziewięciu pracach, dotyczących poziomu i rozwoju chirurgii stomatologicznej i szczękowej w Polsce, szkolenia specjalistycznego oraz kształtowania etyczno-moralnych postaw przyszłych lekarzy w procesie nauczania studentów, zostało odzwierciedlone zaangażowanie Profesora w sprawy dydaktyczno-wychowawcze.

Efektom pracowitości, sumienności oraz rzetelności naukowej Profesora było promotorstwo 14 przewodów doktorskich oraz 2 prac habilitacyjnych, 19 recenzji prac doktorskich, 28 recenzji

przewodów habilitacyjnych, 12 wniosków na stanowisko profesora nadzwyczajnego oraz 8 ocen dorobku kandydatów do tytułu profesora, sporządzanych dla Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej, a także zorganizowanie 8 ogólnopolskich zjazdów i konferencji naukowych. Profesor organizował także i prowadził wiele kursów na zlecenie Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego. Pod Jego kierunkiem 5 osób uzyskało I stopień specjalizacji w chirurgii stomatologicznej oraz 14 osób II stopień w chirurgii stomatologicznej i szczękowej.

W Uczelni pełnił Profesor liczne funkcje, m.in. członka Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego (6 lat), członka Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułu Naukowego (6 lat), członka Krajowego Nadzoru Specjalistycznego w dziedzinie Chirurgii Szczękowej i Stomatologicznej (12 lat), w tym przez 8 lat pełnił funkcję krajowego specjalisty. Był również członkiem PZPR.

Profesor należał do Polskiego Towarzystwa Lekarskiego, Polskiego Towarzystwa Chirurgii Plastycznej i Rekonstrukcyjnej, Gdańskiego Towarzystwa Naukowego, Międzynarodowego Towarzystwa Chirurgów Szczękowo-Twarzowych, Światowej Federacji Stomatologów, Rady Głównej Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz Komisji Badań nad Urazowością Komitetu Patofizjologii PAN. Brał aktywny udział w pracach Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego. Był sekretarzem Zarządu Sekcji Chirurgii Stomatologicznej PTS (1962–1965), członkiem Zarządu Oddziału Łódzkiego PTS (1965–1968), przewodniczącym Gdańskiego Oddziału PTS (1969–1971), wiceprzewodniczącym Zarządu Sekcji Chirurgii Stomatologicznej PTS (1974–1976), przewodniczącym Zarządu Sekcji Chirurgii Stomatologicznej i Szczękowo-Twarzowej PTS (1976–1979), wiceprezesem Zarządu Głównego PTS (1970–1987), członkiem kolegium redakcyjnego Czasopisma Stomatologicznego (1973–2009) oraz członkiem ścisłego komitetu redakcyjnego Chirurgii Szczękowo-Twarzowej i Stomatologicznej (1984–1998). Za wybitną działalność na rzecz PTS otrzymał złotą honorową odznakę PTS (1973), godność PTS „Bene Meritus” (1980) oraz tytuł honorowego członka PTS (1981). Natomiast za całokształt pracy naukowej i zawodowej został wyróżniony: złotą odznaką związkową ZZPSZ (1963), dwukrotnie – indywidualną nagrodą I stopnia MZIOS (1973, 1985), Złotym Krzyżem Zasługi (1974), odznaką „Za Wzorową Pracę w Służbie Zdrowia” (1976), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1979), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1984), Medalem 40-lecia PRL (1984), tytułem honorowym Zasłużony Nauczyciel PRL (1985), Medalem XL-lecia AM w Gdańsku (1986), Medalem XL-lecia AM w Łodzi (1986). Do niecodziennych wyróżnień Profesora należy przyznanie Mu przez studentów dyplomu „Najlepszy dydaktyk roku 1978/1979” oraz wyróżnienie w ogólnopolskim plebiscycie na najlepszego dydaktyka i wychowawcę.

Profesor Tadeusz Korzon był niezwykle skromny, pracowity i zdyscyplinowany. Mimo trudnej sytuacji rodzinnej, nigdy się nie skarżył i nie narzekał na własny los. Każdą wolną chwilę poświęcał Klinice i pracy na rzecz nauki oraz społeczności akademickiej. Bardzo starannie przygotowywał się zarówno do wykładów, jak i każdego zabiegu operacyjnego. Był wzorem niezwykle rzetelnego lekarza, wspaniałego nauczyciela akademickiego i znakomitego organizatora służby zdrowia, który dobrze rozumiał znaczenie przykładu jako podstawowego elementu w kształtowaniu etyczno-moralnych i społecznych postaw przyszłych lekarzy (T. Korzon, Materiały Sympozjum: Nauczanie–Wychowanie, Poznań, 1981, s. 52-55).

Mimo przeciwności losu, samotnie dźwigał na swoich barkach pojawiające się kolejno dramaty rodzinne, do końca pozostając wzorowym mężem i ojcem.

Profesor Tadeusz Korzon zmarł 25 sierpnia 2009 roku w wieku 81 lat. Osierocił 52-letnią, niepełnosprawną córkę Elżbietę, 35-letniego, wymagającego stałej opieki, syna Wojciecha oraz 33-letniego syna – Jacka Korzona, lekarza dentystę, specjalizu-

jącego się w chirurgii szczękowej, na którym teraz spoczywa ciężar opieki nad rodziną.

W pamięci naszej pozostanie Profesor jako współtwórca i propagator nowoczesnej chirurgii szczękowo-twarzowej w Polsce oraz autor gdańskiej szkoły traumatologii szczękowej.

Małgorzata Nather, Adam Włodarkiewicz

Pamięci prof. Stefana Kryńskiego

W dniu 25 września 2009 roku salę ćwiczeń w Zakładzie Mikrobiologii Lekarskiej nazwano imieniem Profesora Stefana Kryńskiego. W uroczystości udział wzięli pracownicy Katedry Mikrobiologii: Zakładu Mikrobiologii Lekarskiej, Zakładu Mikrobiologii Jamy Ustnej oraz Zakładu Mikrobiologii Molekularnej i Serologii – Krajowy Ośrodek Salmonella. Odstonienie pamiątkowej tablicy dokonał długoletni współpracownik i przyjaciel Profesora, pan Eugeniusz Becla. Nazwanie sali ćwiczeń im. prof. Stefana Kryńskiego jest wyrazem hołdu i uznania dla jego osiągnięć naukowych w dziedzinie mikrobiologii i epidemiologii oraz działalności na rzecz naszej Uczelni.

Dr Maria Dąbrowska-Szponar

Zmiana w Zarządzie Stowarzyszenia Absolwentów

Zarząd Stowarzyszenia w dniu 28 września br. przyjął rezygnację mgr farm. Imry Taraszkiewicz ze stanowiska wiceprezesa. Mgr Taraszkiewicz motywowała tę decyzję złym stanem zdrowia i sytuacją rodzinną. Na jej miejsce została powołana mgr Janina Mańko, absolwentka naszej Uczelni, wieloletnia pracowniczka apteki szpitalnej PSK nr 1, była wiceminister zdrowia (główny inspektor farmacji), kierownik Referatu Profilaktyki i Promocji Zdrowia Komisji Spraw Społecznych i Ochrony Zdrowia m. Gdańska oraz aktualna wiceprezes Gdańskiej Okręgowej Izby Aptekarskiej.

Zarząd przyjął jej kandydaturę jednogłośnie i jednocześnie wyraził podziękowanie ustępującej z funkcji mgr Taraszkiewicz za jej dotychczasową pracę.

Prof. B.L. Imieliński

Wiecha na budynku Centrum Medycyny Inwazyjnej

Uroczystość podniesienia wiechy na budynku Centrum Medycyny Inwazyjnej Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego odbyła się w piątek 16 października 2009 roku o godzinie 13.00. W tym tradycyjnym święcie budowlanych oprócz wykonawców z firmy ERBUD udział wzięli pracownicy Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego oraz Uniwersyteckiego Centrum Klinicznego z rektorem prof. Januszem Morysiem na czele.

Wśród zaproszonych gości obecni byli m. in. poseł pomorski Jan Kulas, dyrektor Departamentu Budżetu, Finansów i Inwestycji Ministerstwa Zdrowia Elżbieta Jazgarska ze swoim zastępcą Jerzym Bójko, reprezentujący wojewodę gdańskiego dr Jerzy Karpiński, dyrektor Pomorskiego Centrum Zdrowia Publicznego, wiceprezydent Gdańska Ewa Kamińska, dyrektor UCK Ewa Książek-Bator oraz autorzy projektu CMI z firmy ArchDeco inż. arch. Zbigniew Reszka oraz inż. arch. Michał Baryżewski.

Przedstawiciele Ministerstwa Zdrowia wyrazili radość z powodu planowej realizacji tej ważnej inwestycji, a rektor GUMed podkreślił znaczenie Centrum Medycyny Inwazyjnej nie tylko jako nowoczesnej bazy naukowo-dydaktycznej, ale także usługowej dla mieszkańców Polski północnej.

Prezes firmy ERBUD Józef Zubelewicz podziękował swoim pracownikom za planowy postęp budowy: został wylany ostatni strop, rozpoczęto montaż stolarki okiennej w budynku, w którym mieścić się będą oddziały łóżkowe. Rozpoczęły się również prace

Warszawa, 15 października 2009

Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Jego Magnificencja
prof. dr hab. n. med. Janusz Moryś
Rektor Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego

Szanowny Panie Rektorze,
pragnę serdecznie podziękować za zaproszenie na uroczystość podniesienia wiechy na budynku Centrum Medycyny Inwazyjnej Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego. Jest mi niezmiernie przykro, że nie będę mógł osobiście uczestniczyć w tej wyjątkowej dla Uczelni uroczystości.

Zdaję sobie sprawę, że budowa nowego obiektu naukowego i badawczego to dla całej społeczności akademickiej, a przede wszystkim władz uczelni – niemałe wyzwanie. Życzę zatem, by realizacja tej inwestycji została zakończona pomyślnie i zgodnie z oczekiwaniami, a nowe Centrum jak najlepiej służyło kształceniu wybitnych specjalistów z zakresu medycyny inwazyjnej.

Korzystając zaś z dzisiejszej, uroczystej okazji, pragnę podziękować wszystkim zaangażowanym w realizację tego ważnego projektu za wytrwałość i determinację, których pierwsze rezultaty można podziwiać już dzisiaj, a które w niedalekiej przyszłości – mam taką nadzieję – staną się dumą Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego. I tego też bardzo gorąco Państwu życzę.

Wraz z najserdeczniejszymi pozdrowieniami dla wszystkich uczestników uroczystości ślę wyrazy szacunku

Bronisław Komorowski

związane z instalacjami wentylacyjnymi, elektrycznymi i CO. Oddanie inwestycji nastąpi w połowie lutego 2011 r.

Dr Jerzy Karpiński zapewnił o pełnym poparciu wojewody gdańskiego dla realizowanej inwestycji. Swoje poparcie wyraziła również wiceprezydent Gdańska Ewa Kamińska.

Po odczytaniu listu marszałka Sejmu Bronisława Komorowskiego skierowanego do rektora GUMed przystąpiono do wbicia ostatnich gwoździ w symboliczną więźbę dachową, a następnie uroczystie podniesiono okazałą wiechę.

Po zakończeniu oficjalnej części uroczystości wszyscy uczestnicy zostali zaproszeni na gorący poczęstunek i zwiedzanie nowo powstającego obiektu. Nowy szpital będzie dysponował 250 łózkami i 15 salami operacyjnymi z salami wybudzeń i oddziałem intensywnej terapii, oddziałem ratunkowym z całym zapleczem diagnostycznym. Obiekt zostanie wyposażony w 16 wind, a na dachu zlokalizowane będzie lądowisko dla helikopterów. W CMI leczyć się będą chorzy wymagający operacji z zakresu chirurgii ogólnej, urologii, okulistyki, laryngologii, radiologii zabiegowej. Na oddziale transplantologicznym przeprowadzane będą przeszczepy szpiku kostnego. Zgodnie z przyjętym planem pierwsi pacjenci pojawią się w Centrum Medycyny Inwazyjnej w lipcu 2011 roku.

Prof. Roman Nowicki,
rzecznik prasowy GUMed

Alina Boguszewicz

Oferta szkoleniowa adresowana do lekarzy i pielęgniarek

SWISSMED Centrum Zdrowia SA, którego partnerem w projekcie jest Pomorska Fundacja Rozwoju Chirurgii, złożył aplikację i otrzymał w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, unijne środki z Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) w wysokości 2 450 000 złotych na realizację projektu edukacyjnego „PROMEDICINE – Profesjonalne Szkolenia dla Lekarzy i Pielęgniarek”. Celem projektu jest podniesienie kwalifikacji zawodowych i wzrost kompetencji personelu medycznego.

Kierownikiem projektu jest Roman Walasiński, prezes SWISSMED Centrum Zdrowia SA, koordynatorem prowadzącym projekt Sławomir Stefan Czarnecki, a konsultantem naukowym prof. Zbigniew Gruca.

Umowa na przeprowadzenie tego projektu została podpisana 22 maja 2009 r., a realizacja zakończy się 31 grudnia 2010 r. Projekt przewiduje przeszkolenie 1488 lekarzy i pielęgniarek, w tym 488 kilkakrotnie. Do końca października br. zostały już przeszkolone 224 osoby, a do końca 2009 r. liczba ta przekroczy 300 osób; uczestnikom szkoleń przysługują punkty edukacyjne.

Projekt przewiduje także zorganizowanie pięciu konferencji szkoleniowych na temat najnowszych sposobów leczenia chorób nowotworowych, sercowo-naczyniowych i cukrzycy. W konferencjach tych weźmie udział łącznie co najmniej 400 uczestników.

Najbliższa konferencja poświęcona tematyce kardiologicznej „Postępy w Leczeniu Ostrego Zespołu Wieńcowego” odbędzie się w sobotę 21 listopada 2009 (program obok).

Tematy szkoleń obejmują szereg interesujących i bardzo aktualnych zagadnień:

- zaawansowane techniki chirurgii laparoskopowej cz. I i II,
- zakażenia chirurgiczne,
- chirurgia endokrynologiczna,
- kompleksowe leczenie otyłości,
- zaawansowane techniki chirurgii wideoskopowej dla pielęgniarek operacyjnych,
- szkolenia genetyczne (genetyka raków piersi i jajników, diagnostyka prenatalna, zespoły genetyczne rozpoznawane w dzieciństwie a okres dorosłości, mikrodelekcje – znane czy nieznane zespoły genetyczne)
- szkolenia psychologiczne (skuteczna komunikacja z pacjentem, psychologia na oddziale somatycznym, efektywne metody pomocy psychologicznej wobec osób dotkniętych chorobą nowotworową),
- zarządzanie w służbie zdrowia (procedury ISO)

Programy oraz materiały dydaktyczne w zakresie genetyki przygotowali prof. Janusz Limon i dr Jolanta Wierzba, a pozostających szkoleń dr Tomasz Stefaniak, lek. Jarosław Kobiela oraz mgr Dominika Babińska.

Swissmed Centrum Zdrowia SA, Pomorska Fundacja Rozwoju Chirurgii

zapraszają na konferencję kardiologiczną

Postępy w leczeniu ostrego zespołu wieńcowego

która odbędzie się 21 listopada o godz. 9.00
w Szpitalu Swissmed,
Gdańsk, ul. Wileńska 44

Wykłady wygłoszą:

- dr hab. Wacław Kochman – „Leczenie zawału serca – aktualne standardy”, koordynator Oddziału Kardiologii Swissmed
- dr hab. Marcin Gruchała – „Czy to ostry zespół wieńcowy? Prezentacja przypadku”, I Katedra i Klinika Kardiologii GUMed
- prof. Jacek Górski – „Leki przeciwplatekcyjne”, kierownik Kliniki Chorób Serca i Rehabilitacji Kardiologicznej Międzywydziałowego Instytutu Medycyny Morskiej i Tropikalnej GUMed
- prof. Grzegorz Raczak – „Jak leczymy OZW – dane z rejestrów”, kierownik II Katedry Kardiologii, Kliniki Kardiologii i Elektroterapii Serca GUMed
- prof. Jan Rogowski – „Ostre zespoły wieńcowe – rola kardiochirurga”, kierownik Katedry i Kliniki Kardiochirurgii i Chirurgii Naczyniowej GUMed

statych szkoleń dr Tomasz Stefaniak, lek. Jarosław Kobiela oraz mgr Dominika Babińska.

Szkolenia odbywają się na terenie szpitala SWISSMED i mają formę wykładów, a także ćwiczeń, seminariów i zajęć warsztatowych. Wykorzystują m.in. nowoczesne trenażery (symulatory) z zaawansowanym oprogramowaniem komputerowym do praktycznego nauczania technik stosowanych w chirurgii laparoskopowej.

Szkolenia są dla uczestników bezpłatne, adresowane do lekarzy (w tym lekarzy stażystów), pielęgniarek i położnych, a warunkiem uczestnictwa jest udokumentowanie aktualnego zatrudnienia. Więcej informacji na stronie www.promedicine.pl

Oprac. prof. Wiesław Makarewicz

Wręczenie dyplomów doktorskich

W dniu 27 października 2009 roku w Dworze Artusa odbyła się uroczystość wręczenia dyplomów doktora habilitowanego nauk medycznych i doktora habilitowanego nauk farmaceutycznych oraz uroczysta promocja na stopień naukowy doktora nauk medycznych i doktora nauk farmaceutycznych doktorantów Wydziałów: Lekarskiego, Nauk o Zdrowiu i Farmaceutycznego.

W uroczystości uczestniczył zespół promocyjny w składzie: rektor prof. Janusz Moryś, prorektor ds. nauki prof. Małgorzata Sznitowska, prorektor ds. klinicznych prof. Zbigniew Zdrojewski, prorektor ds. studenckich dr hab. Barbara Kamińska, prorektor ds. rozwoju i współpracy międzynarodowej prof. Jacek Bigda, dziekan Wydziału Lekarskiego prof. Janusz Siebert, dziekan Wydziału Farmaceutycznego dr hab. Wiesław Sawicki, prof. nadzw., dziekan Wydziału Nauk o Zdrowiu prof. Piotr Lass, dziekan Międzyuczelnianego Wydziału Biotechnologii UG-GUMed prof. Ewa Łojkowska oraz 35 promotorów z Wydziału Lekarskiego, 6 promotorów z Wydziału Farmaceutycznego i 2 promotorów z Wydziału Nauk o Zdrowiu.

Uroczystość, którą otworzył rektor powitaniem gości, promotorów i doktorantów, uświetniło odpalenie feluki. Po przemówieniu rektora rozpoczęło wręczenie dyplomów doktora habilitowanego.

Dziekani odczytali treść dyplomu i gratulując wręczali je swoim habilitantom. Dziekan Wydziału Lekarskiego wręczył dyplomy doktora habilitowanego nauk medycznych dziewięciu doktorom: Maciejowi Jankowskiemu, Jerzemu Jankunowi, Ewie Lewickiej-Nowak, Annie Liberek, Dominikowi Rachoniowi, Tomaszowi Smiatczowi, Joannie Stańczak, Markowi Szolkiwiczowi, Dariuszowi Zadrożnemu.

Dziekan Wydziału Farmaceutycznego wręczył dyplom doktora habilitowanego nauk farmaceutycznych doktorowi Piotrowi Kowalskiemu.

Rektor złożył gratulacje nowym samodzielnym pracownikom nauki, życząc dalszych sukcesów i osiągnięć naukowych.

Promocji 45 doktorantów Wydziału Lekarskiego dokonał dziekan Wydziału prof. Janusz Siebert, 8 doktorantów Wydziału Farmaceutycznego – dziekan dr hab. Wiesław Sawicki, prof. nadzw. i 3 doktorantów Wydziału Nauk o Zdrowiu – dziekan prof. Piotr Lass.

Doktoranci odbierali dyplomy z rąk swoich promotorów, a tym, których promotorzy byli nieobecni, dyplomy wręczali dziekani.

Koncert w wykonaniu Chóru Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego im. T. Tylewskiego pod batutą mgr. Jerzego Szarańskiego wraz z tradycyjną lampką wina stanowiły znakomitą oprawę tej uroczystości.

M. Krause

Oddział Gdański Polskiego Towarzystwa Otolaryngologów – Chirurgów Głowy i Szyi oraz firma Vitamed

zapraszają na zebranie naukowo-szkoleniowe w dniu 21 listopada 2009 r. (sobota), godz. 10.00 do sali wykładowej im. Prof. L. Rydygiera; Gdańsk, ul. Dębinki 7. W programie:

- *Nowotwory złośliwe ślinianki przyusznej – podstawy patologii, rozpoznanie, postępowanie* – D. Stodulski
- *Rola otolaryngologa w rehabilitacji dzieci z zespołem Brachmann-de Lange* – J. Kozłowski
- *Czerńak złośliwy błony śluzowej górnych dróg oddechowych* – M. Potocka, B. Mikaszewski
- Prezentacja leków firmy Vitamed

Uwaga:

1. opłata członkowska za rok 2010 wynikająca z przynależności do PTOChGiSz wynosi 120 zł. W jej skład wchodzi: składka członkowska – 50 zł i koszt prenumeraty „Otolaryngologii Polskiej” – 70 zł. Płatne na konto Oddziału do 15.01. 2010 r. Nr konta Oddziału Gdańskiego PTOChGiSz: 64 1020 1811 0000 0302 0070 8149.
2. wszelkie zmiany adresowe, zawodowe, ew. przejście na emeryturę lub rentę proszę zgłaszać listownie, telefonicznie lub internetowo na adres Zarządu Oddziału: ptol@amg.gda.pl
3. informacje dotyczące bieżącej działalności Oddziału Gdańskiego (kursy, zjazdy, konferencje, aktualne składki członkowskie i koszt prenumeraty czasopisma „Otolaryngologia Polska”) zawiera strona internetowa: www.klorl.gumed.edu.pl

Oddziały Gdańskie Katolickiego Stowarzyszenia Lekarzy Polskich oraz Polskiego Towarzystwa Lekarskiego

zapraszają na

II GDAŃSKIE SPOTKANIA Z ETYKĄ LEKARSKĄ

Konferencja nt. ETOS LEKARZA odbędzie się 21 listopada (sobota) 2009 r. w Atheneum Gedanense Novum

Patronat nad Konferencją objęli: ks. abp Sławoj Leszek Głódź, metropolita gdański; prof. Janusz Moryś, rektor Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego; dr Krzysztof Wójcikiewicz, przewodniczący Okręgowej Rady Lekarskiej w Gdańsku.

W programie:

Sesja I – Etos naukowca – przewodniczą: ks. prof. P. Bortkiewicz (Poznań), dr T. Zdrojewski (Gdańsk)

- *Etos nauczyciela akademickiego* – ks. prof. P. Bortkiewicz (Poznań)
- *Myśl etyczno-filozoficzna w życiu prof. Mieczysława Gamskiego, naukowca i nauczyciela akademickiego* – prof. Grażyna Świętecka (Gdańsk)
- Dyskusja

Sesja II – Etos lekarza – przewodniczą: prof. J. Siebert (Gdańsk), prof. J. Suchorzewska (Gdańsk)

- *Per scientiam ad salutem aegroti* – prof. T. Tołłoczko (Warszawa)
- *Lekarz przy łóżku terminalnie chorego* – dr A. Modlińska (Gdańsk)
- Dyskusja

Uczestnicy Konferencji otrzymają punkty edukacyjne Okręgowej Izby Lekarskiej w Gdańsku.

Kadry GUMed

Na stanowisko adiunkta zostały mianowane:

dr med. Katarzyna Kunicka
dr med. Renata Świątkowska-Stodulska

Pracę w Uczelni zakończyli:

lek. dent. Cezary Kłosiński
mgr Marzena Kołtoniak
mgr Ewa Kowalkiewicz-Hussein
dr med. Wojciech Lauer
lek. Anna Pawłowska
lek. Wojciech Piaskowski
dr med. Mariusz Steffek
dr med. Janusz Wojtacki
lek. dent. Magdalena Ziemlewska

Jubileusz długoletniej pracy w GUMed obchodzą:

20 lat

mgr Anna Olewniak-Adamowska
lek. dent. Iwona Ordyniec-Kwaśnica
mgr Janusz Sajkowski

25 lat

mgr Krystyna Kaszyńska
dr med. Jarosław Olszewski

30 lat

dr hab. Andrzej Basiński, prof. nadzw.
Krystyna Haras

35 lat

dr hab. Barbara Kochańska, prof. nadzw.

Bożena Miotke
prof. dr hab. Franciszek Sączewski
prof. dr hab. Andrzej Składanowski

Zmiany w zakresie pełnienia funkcji kierowników jednostek organizacyjnych

- od 1.10.09 r. dr hab. Lidii Wolskiej powierzono funkcję kierownika Zakładu Toksykologii Środowiska MIMMiT – dotychczas pełniła funkcję p.o. kierownika
- 30.09.09 r. dr hab. Jolanta Kubasik, prof. nadzw. zakończyła pełnienie funkcji kierownika Zakładu Mikroskopii Elektronowej
- od 1.10.09 r. dr Cecyli Tukaj powierzono funkcję p.o. kierownika Zakładu Mikroskopii Elektronowej.
- od 1.10.09 r. dr med. Ewie Izyckiej-Świeżewskiej powierzono pełnienie funkcji p.o. kierownika Katedry i Zakładu Patomorfologii
- 30.09.09 r. prof. dr hab. Janusz Emerich zakończył pełnienie funkcji kierownika Katedry i Kliniki Ginekologii i Ginekologii Onkologicznej
- od 1.10.09 r. dr med. Dariuszowi Wydrze powierzono pełnienie funkcji p.o. kierownika Katedry i Kliniki Ginekologii i Ginekologii Onkologicznej.

Zmiany na stanowiskach kierowniczych w grupie pracowników niebędących nauczycielami akademickimi

- od 1.10.2009 r. zatrudniony został dr n. ekon. Jarosław Waśniewski na stanowisku głównego specjalisty – sa-

modzielne stanowisko pełnomocnika rektora ds. systemów zarządzania.

Kadry UCK

Jubileusz długoletniej pracy obchodzą: 20 lat

Hanna Adamowicz
Grażyna Bona
Dorota Brodowska
Małgorzata Filipowska
Beata Gorlikowska
Barbara Grzywna
lek. Katarzyna Gurczyńska
Maria Jarzębińska
Bożena Kaniewska
Bożena Kuroś
Anna Maruszewska
Katarzyna Matyja
dr med. Grażyna Moszkowska
Beata Nowak
Magdalena Osińska
Małgorzata Ostrowska
Małgorzata Przytuła
Agnieszka Rogalewska
Marzena Rudzińska-Grzędzicka
lek. Tomasz Sawicki
Anna Skorupko
Marzena Sprawa
Magdalena Tuszkowska
Edyta Wójcik
Marta Zielińska
dr med. Wojciech Żurek

25 lat

Wiesława Bonderek
Anna Burczyk
Małgorzata Derwis
Krystyna Hawryluk
Małgorzata Kowalska
Ewa Kurek
Krystyna Paszota
Ilona Rakowska
Ewa Rybacka
Kamila Rymśa
Bożena Wroniewicz

30 lat

Hanna Borowik
Maria Czerwińska
dr med. Maria Szostakiewicz
Zofia Wykowska
Maria Trzcńska

35 lat

Iwonna Banaszkiwicz
lek. Elżbieta Buczek
Elżbieta Cypukow
Anna Futerko
mgr biol. Witold Kośmicki
Halina Kulon
Irena Sawicka
Stanisława Strąk
Wiesława Witek

40 lat

Barbara Czerwińska

Kongres Polskiego Towarzystwa Ginekologicznego

W dniach 16–19 września 2009 roku odbył się w Lublinie XXX Jubileuszowy Kongres Polskiego Towarzystwa Ginekologicznego w 120. rocznicę powstania Naukowego Towarzystwa Ginekologicznego w Polsce.

Rekordowa liczba 2800. ginekologów z całej Polski uczestniczyła w warsztatach naukowych, pokazowych operacjach oraz sesjach naukowych. Wykłady prowadzono w Uniwersytecie Przyrodniczym oraz w Collegium Anatomii Uniwersytetu Medycznego – łącznie w dziewięciu salach wykładowych. Podczas otwarcia kongresu zaproszony gość, prof. Leszek Balcerowicz wygłosił bardzo interesujący wykład na temat przemian ekonomicznych w Polsce na przestrzeni ostatnich lat, wykazując m.in., że Polacy płacą najwyższe podatki w Europie.

Z wielką przyjemnością i satysfakcją pragnę poinformować, że na 12 zgłoszonych prac z naszej Kliniki Ginekologii Onkologicznej wszystkie zostały przyjęte i zakwalifikowane do wygłoszenia podczas sesji onkologicznych. Klinika gdańska przedstawiła największą liczbę referatów z polskich klinik, prac opartych na własnych doświadczeniach leczenia operacyjnego schorzeń nowotworowych u kobiet. Jako jedyni zaprezentowaliśmy pracę dotyczącą leczenia dootrzewowego chorych na raka jajnika. Procedura ta jest stosowana z powodzeniem od wielu lat w naszej Klinice, jedynym ośrodku w Polsce, który ją przeprowadza.

Największe zainteresowanie i dyskusję wywołał referat dr Dagmary Klasy-Mazurkiewicz dotyczący wyników badań ekspresji VEGF-A, D, VEGFR-2, VEGFR-3, neuropiliny 1 oraz występowania nadekspresji maspiny w zaawansowanych rakach jajnika.

Zadziwiający jest fakt, że w czasie kongresu nie prezentowano prac dotyczących zapłodnienia pozaustrojowego, co prawdopodobnie spowodowane było toczącą się ogólnopolską dyskusją na temat legalności tych procedur.

Prof. Janusz Emerich

Nowi doktorzy

NA WYDZIALE LEKARSKIM

stopień naukowy doktora habilitowanego nauk medycznych w zakresie medycyny uzyskał

dr n. med. Przemysław Wojciech RUTKOWSKI – Katedra i Klinika Nefrologii, Transplantologii i Chorób Wewnętrznych GUMed, praca pt. „Pochodne nikotynamidu – nowa grupa toksyn mocznicowych”, uchwała Rady Wydziału Lekarskiego z dnia 15 października 2009 roku w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych w zakresie medycyny – nefrologia.

stopień naukowy doktora nauk medycznych w zakresie medycyny uzyskali:

1. lek. Justyna GOŁĘBIEWSKA – słuchacz Studiów Doktoranckich, Zakład Medycyny Paliatywnej, Katedra Medycyny Rodzinnej GUMed – praca pt. „Wpływ octanu megestrolu na stan odżywienia, stan zapalny oraz jakość życia pacjentów dializowanych”, promotor – dr hab. Monika Teresa Lichodziejewska-Niemierko, Rada Wydziału Lekarskiego w dniu 15 października 2009 roku nadała stopień doktora nauk medycznych w zakresie medycyny,
2. lek. Anna JURSKA-JAŚKO – rezydent UCK, Katedra i Klinika Chorób Oczu GUMed – praca pt. „Udział czynności sekrecyjnej przytarczyc w regulacji ciśnienia tętniczego krwi u szczurów”, promotor – dr hab. Apolonia Rybczyńska, prof. nadzw. GUMed, Rada Wydziału Lekarskiego w dniu 24 września 2009 roku nadała stopień doktora nauk medycznych w zakresie medycyny,
3. lek. Aleksandra KICIŃSKA – rezydent UCK, Katedra i Klinika Nefrologii, Transplantologii i Chorób Wewnętrznych GUMed, praca pt. „Ocena epidemiologicznych, klinicznych i laboratoryjnych parametrów bakteriemii *E.coli* oraz ich wpływu na rozwój zespołu septycznego u pacjentów Szpitala Klinicznego Akademii Medycznej w Gdańsku w latach 2004–2007”, promotor – dr hab. Monika Lichodziejewska-Niemierko, Rada Wydziału Lekarskiego w dniu 24 września 2009 roku nadała stopień doktora nauk medycznych w zakresie medycyny,
4. lek. Hanna ŁUGOWSKA-UMER – asystent, Katedra i Zakład Farmakologii GUMed, praca pt. „Rola agonistów i antagonistów receptorów endotelinowych ETA i ETB w patogenezie pooperacyjnej niedrożności jelit u szczurów”, promotor – prof. dr hab. Zbigniew Korolkiewicz, Rada Wydziału Lekarskiego w dniu 24 września 2009 roku nadała stopień doktora nauk medycznych w zakresie medycyny,
5. lek. Artur MŁODZIANOWSKI – Senior House Officer (ST2) In Medicine, Daisy Hill Hospital w Newry Northern Ireland, praca pt. „Ocena częstości występowania nadciśnienia tętniczego „białego fartucha” u dzieci i młodzieży”, promotor – prof. dr hab. Krzysztof Narkiewicz, Rada Wydziału Lekarskiego w dniu 15 października 2009 roku nadała stopień doktora nauk medycznych w zakresie medycyny,
6. lek. Joanna MURAWSKA – słuchacz Studiów Doktoranckich, Katedra i Klinika Chorób Oczu GUMed, praca pt. „Tarcza nerwu wzrokowego u chorych z AMD w skaningowej tomografii laserowej siatkówki (HRT)”, promotor – prof. dr hab. Barbara Iwaszkiewicz-Bilikiewicz, Rada Wydziału Lekarskiego w dniu 24 września nadała stopień doktora nauk medycznych w zakresie medycyny,
7. lek. Magdalena OSOWICKA – słuchacz Studiów Doktoranckich, Zakład Medycyny Paliatywnej, Katedra Medycyny Ro-

dzinnej GUMed, praca pt. „Wpływ tramadolu i morfiny na funkcje poznawcze pacjentów w zaawansowanym okresie choroby nowotworowej”, promotor – prof. dr hab. Krystyna de Walden-Gałusko, Rada Wydziału Lekarskiego w dniu 24 września 2009 roku nadała stopień doktora nauk medycznych w zakresie medycyny,

8. lek. Wojciech SAKIEWICZ – młodszy asystent UCK, Katedra Nadciśnienia Tętniczego i Diabetologii GUMed, praca pt. „Wpływ redukcji masy ciała na układ sercowo-naczyniowy u otyłych chorych z nadciśnieniem tętniczym”, promotor – prof. dr hab. Krzysztof Narkiewicz, Rada Wydziału Lekarskiego w dniu 24 września 2009 roku nadała stopień doktora nauk medycznych w zakresie medycyny.

NA WYDZIALE FARMACEUTYCZNYM

stopień naukowy doktora nauk farmaceutycznych uzyskał

mgr Rafał HAŁASA – wykładowca Katedry i Zakładu Mikrobiologii Farmaceutycznej GUMed, praca pt.: „Zastosowanie fluorescencyjnej respirometrii optycznej do analizy wzrostu komórek w hodowlach bakteryjnych i eukariotycznych poddanych działaniu związków bakteriostatycznych i cytostaticznych”, promotor – dr hab. Władysław Werel, prof. nadzw. Rada Wydziału Farmaceutycznego GUMed w dniu 13 października 2009 r. nadała stopień doktora nauk farmaceutycznych.

NA WYDZIALE NAUK O ZDROWIU

stopień naukowy doktora nauk medycznych w zakresie medycyny uzyskali:

1. lek. Beata KSIAŻKIEWICZ – Wojewódzki Instytut Medycyny Pracy w Kielcach, praca pt. „Zastosowanie wysokorozdzielczej tomografii komputerowej do oceny zmian płucnych u chorych z pylicą krzemową – weryfikacja kryteriów dotychczasowej radiologicznej klasyfikacji pylicy krzemowej (ILO)”, promotor – prof. dr hab. Michał Studniarek; Rada Wydziału Nauk o Zdrowiu w dniu 22 października 2009 r. nadała stopień doktora nauk medycznych w zakresie medycyny.
2. lek. Mariusz KUJAWA, praca pt. „Wpływ radiologii na rozwój medycyny na ziemiach polskich w latach 1895–1918”; promotor – prof. dr hab. Zbigniew Machaliński; Rada Wydziału Nauk o Zdrowiu w dniu 29 października 2009 nadała stopień doktora nauk medycznych w zakresie medycyny.

□

Towarzystwo Internistów Polskich Oddział Gdański

zaprasza członków Towarzystwa, internistów, rezydentów i studentów na zebrania naukowo-szkoleniowe w roku akademickim 2009/2010, które odbędą się w następujących terminach:

21 października 2009 r.
18 listopada 2009 r.
16 grudnia 2009 r.
20 stycznia 2010 r.
17 lutego 2010 r.
17 marca 2010 r.
21 kwietnia 2010 r.
19 maja 2010 r.

o godz. 14.00 w sali wykładowej im. Prof. S. Wszelakiego, Gdańsk, ul. Dębinki 7 (budynek 7).

„Swawolny Hipokrates

– lekarze i pacjenci w krzywym zwierciadle”

zaproszenie na wystawę

Dbając o świeżość umysłów naszych Czytelników, gdyż, jak twierdził Paul Valéry, człowiek poważny ma mało świeżych myśli, Biblioteka Główna przygotowała nową wystawę prezentującą karykatury i anegdoty ze świata medycyny. Powodów do śmiechu mogą dostarczać nie tylko sale szpitalne, gabinety lekarskie, ale również aule i sale wykładowe, gdzie uczą się przyszli lekarze. Na wystawie znalazły się rysunki polskich satyryków, którzy swą kreską znakomicie komentują i te aktualne, i te znane od wieków, bolączki lekarzy i problemy pacjentów. Wśród autorów prac są m.in. Henryk Sawka, Zbigniew Lengren, Julian Bohdanowicz, Ha-Ga. Ekspozycję urozmaicają, zaczerpnięte z prasy i literatury wspomnieniowej, anegdoty o przedwojennych profesorach polskich uczelni medycznych, a także o tych, którzy dziś zasiadają na katedrach, zilustrowane paletą karykatur.

Wystawę prezentowaną w holu budynku Biblioteki Główniej (obok wypożyczalni) można oglądać jeszcze w listopadzie i grudniu br., w godzinach otwarcia Biblioteki. Motto naszej wystawy głosi: *Ludzie, którzy się nigdy nie śmieją, nie są poważni* (A. Allain). Oddając więc medycynie należny szacunek, śmiejmy się razem! Serdecznie zapraszamy!

Mgr Katarzyna Dorocińska

Mnie też mało płacą

Wezwany do chorej służącej lekarz nie może postawić diagnozy. Zaintrygowany tym pyta:

- Marysiu, powiedz mi, co ci właściwie dolega? Zapewniam pełną dyskrecję.
- Doktorze, właściwie nic mi nie jest. Leżę, bo państwo mi nie płacą.
- Marysiu, posuń się, mnie też nie płacą.

Uśmiech i medycyna, wybór i opracowanie Remigiusz i Andrzej Pettyn, Warszawa 1991

Anna Domaszewska: www.domaszewska.pl

Ha-Ga: „Szpilki” 1935-1965. Coś nam zostało z tych lat, oprac. H. Tomaszewski, Warszawa 1967

Lekarstwo na kaszel

Złóż gąbkę z gąbką, a piersi z piersiami.

Lekarstwo doświadczone – przynajmniej to sami.

Jan Andrzej Morsztyn

Do doktora

Mówisz doktorze: wino czyni w zdrowiu szkodę,

A przecież, widzę, wolisz wino niżli wodę.

Wespazjan Kochowski

Medycyna i medycy w starych anegdotach i fraszkach, zebrał Stanisław Konopka, Warszawa 1937

☆☆☆
Znany, bardzo surowy profesor anatomii prawidłowej Różycy tego dnia podczas egzaminu czuł się niezbyt dobrze. Zadał więc studentowi tylko jedno pytanie: gdzie mieści się ludzkie serce?

– W klatce piersiowej – pewnie odpowiedział zdający.

Profesor go oblał, twierdząc, że serce znajduje się w worku osierdziowym.

Na to zupełnie nie spieszony student rzekł:

– Panie profesorze, gdyby więc ktoś zapytał mnie, gdzie znajduje się pan profesor Różycy, to zamiast powiedzieć, że w sali egzaminacyjnej, powinienem odpowiedzieć, że w kalendarzach.

Mający poczucie humoru prof. Różycy zmienił ocenę niedostateczną na celującą.

Swawolny Hipokrates: anegdoty o polskich lekarzach, zebrał Roman Dzierżanowski, Warszawa 1998, s. 129.

Henryk Sawka: Prawica... Lewica... Centrum! Rysunki Henryka Sawki w Muzeum Karykatury, Warszawa 2001

Z Kliniki Położnictwa i Kliniki Neonatologii

Klinika Położnictwa i Klinika Neonatologii Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego od 1997 roku biorą udział w programach międzynarodowych badań wieloośrodkowych koordynowanych przez Uniwersytet w Toronto. Braлиśmy udział w programach:

- TBT – „Term Breech Trial” (porównanie drogi porodu naturalnego i cięciem cesarskim w porodzie z położenia miednicowego płodu)
- MACS – „Multiple Dose Antenatal Corticosteroid Administration” (skutki zastosowania pojedynczej vs. wielokrotnej dawki kortykosteroidów w zapobieganiu zespołu zaburzeń oddychania noworodka przedwcześnie urodzonego) oraz powiązany program MACS-5 polegający na ocenie rozwoju tych dzieci po 5 latach życia
- TBS – „Twin Birth Study” (porównanie porodu drogami natury i cięciem cesarskim w ciąży bliźniaczej przy położeniu główkowym I płodu)
- EECV – „Early External Cephalic Version” (porównanie skuteczności wczesnego vs. późnego obrotu zewnętrznego w miednicowym położeniu płodu)

Osoby zaangażowane w realizację programu corocznie odwiedzają Data Coordinating Centre w Kanadzie, biorąc udział w dyskusjach nad metodologią, uzyskanymi wynikami oraz wnioskami. Wyniki tych badań są publikowane w znaczących czasopiśmie (łączny IF dotychczasowych publikacji wyniósł ok. 35 pkt.). Nasze wysiłki nad szybką randomizacją ciężarnych oraz skrupulatnym wypełnianiem dokumentacji wniosły istotny wkład w dalszy postęp badań i zostały dostrzeżone.

Ośrodek koordynujący Uniwersytetu w Toronto – The Centre for Mother, Infant, and Child Research Unit of the Sunnybrook Research Institute przekazał na nasze ręce gratulacje kierowane do naszego Uniwersytetu w związku z udziałem w programach MACS-5 i EECV. Pragniemy podzielić się z naszą społecznością uniwersytecką tym zaszczytem.

W imieniu zespołów:

Doc. dr n. med. Iwona Domżalska-Popadiuk, p.o. kierownika Kliniki Neonatologii; lek. Paulina Kobiela, prowadząca program MACS-5

Dr hab. med. Krzysztof Preis, prof. nadzw., kierownik Katedry Perinatologii i Kliniki Położnictwa; dr n. med. Małgorzata Świątkowska-Freund, prowadząca program MACS; dr n. med. Zofia Pankrac, prowadząca program EECV

W dniu 22 października br. w Auditorium Maximum Wydziału Farmaceutycznego odbyło się dyplomatorium absolwentów Oddziału Medycyny Laboratoryjnej, rocznika 2004-2009.

Uroczystości przewodniczył dziekan Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej, prof. GUMed Wiesław Sawicki, który serdecznie powitał władze Uczelni i przybyłych gości. Uroczystości zaszczyli: prorektor ds. nauki prof. Małgorzata Sznitowska, kierownik Oddziału prof. Apolonia Rybczyńska, prodziekani: prof. Mirosława Krauze-Baranowska i dr hab. Tomasz Bączek oraz zaproszeni goście: prof. Andrzej Szutowicz, konsultant wojewódzki w zakresie diagnostyki laboratoryjnej; doc. Anna Raszeja-Specht, prezes Gdańskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Diagnostyki Laboratoryjnej; mgr Włodzimierz Drejski, przedstawiciel Krajowej Izby Diagnostów Laboratoryjnych; prof. Brunon Imieliński, prezes Stowarzyszenia Absolwentów GUMed; dr Jacek Teodorczyk, przedstawiciel Rady Miasta Gdańska; dr Maciej Bruss oraz dr Cecylia Nowicka – reprezentujący Laboratoria Medyczne BRUSS grupa ALAB sp. z o.o. Szczególnie serdecznie dziekan powitał absolwentów i ich licznie przybyłych bliskich i rodziny.

Zwracając się do absolwentów dziekan Wiesław Sawicki powiedział:

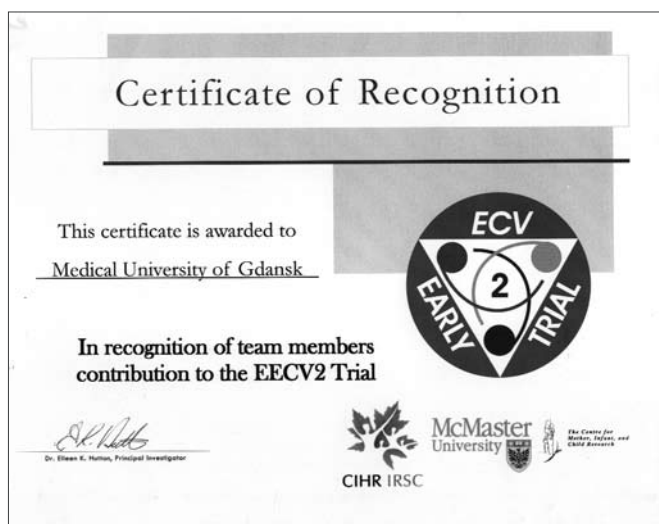
Jako magistrowie analityki medycznej będziecie partnerami i doradcami dla praktykującego lekarza. Wasza wiedza, szczególnie w interpretacji wyników badań laboratoryjnych, będzie jednak nieodzowna przede wszystkim dla człowieka chorego.

Jako Wasz dziekan pragnę w imieniu wszystkich nauczycieli akademickich podziękować za te lata dobrej, odpowiedzialnej współpracy związanej z dydaktyką, ale również organizacją życia studentckiego – akademickiego. Od zawsze studenci Oddziału Medycyny Laboratoryjnej bardzo aktywnie włączali się w działalność samorządu studentckiego, innych organizacji, kół naukowych i sekcji sportowych. Nie inaczej było w wykonaniu Waszego Rocznika. Nigdy nie musiałem o coś specjalnie zabiegać. Zawsze byliście chętni do pomocy i rozwiązywania problemów. (...)

Wszystkim Państwu bez względu na miejsce zatrudnienia życzę sukcesów, zawodowego rozwoju, awansów i wszelkiej pomyślności. Niech to wszystko przebiega w dobrym zdrowiu, spokoju i szczęściu, również w życiu osobistym.

Nie byłoby dyplomatorium bez udziału rodziców, bliskich. Drodzy Państwo, doskonale wiem, ile trudu, wyrzeczeń i trosk włożyliście, by pomagać Waszym dzieciom przez te ostatnie lata. Pragnę za to z głębi serca podziękować i pogratulować. To również Wasze wielkie święto. (...)

Ślubowanie, które za chwilę złożycie, zobowiązuje. Proszę Was, aby nie były to słowa bez pokrycia. Wypowiedzenie każdego ma wielki sens i rodzi odpowiedzialność. Nie ma uczciwego i sumiennego wykonywania zawodu bez wiedzy i to wie-

Dyplomatorium absolwentów Oddziału Medycyny Laboratoryjnej

dzy jak najlepszej. A nie będzie tej wiedzy bez systematycznego doskonalenia się, doksztalcenia.

Po złożeniu przyrzeczenia, absolwenci odebrali dyplomy z rąk prorektor prof. Małgorzaty Sznitowskiej oraz dziekana prof. Wiesława Sawickiego. Następnie wręczono listy gratulacyjne i nagrody książkowe ufundowane przez Laboratoria Medyczne BRUSS grupa ALAB wyróżniającym się w czasie studiów absolwentom. Za dobre wyniki w nauce nagrodzone zostały: Marta Bruderek, Marta Campoverde-Parra, Edyta Fituła-Koman, Marcelina Günther-Peplińska oraz Katarzyna Wiecha. Za działalność na rzecz społeczności akademickiej wyróżniono Beatę Pieczyńską.

Wręczono również nagrody laureatkom I Konkursu Prac Magisterskich Oddziału Medycyny Laboratoryjnej. Absolwentki: Magdalena Brzeskwiniwicz, Anna Gliwińska oraz Marcelina Günther-Peplińska otrzymały nagrody pieniężne, których fundatorem była Krajowa Izba Diagnostów Laboratoryjnych, wraz z listami gratulacyjnymi prezesa Izby, dr. Henryka Owczarka. Wyróżnienia wręczyli: dr hab. Barbara Lewko, przewodnicząca Komisji Konkursowej oraz mgr Włodzimierz Drejski, przedstawiciel Krajowej Izby Diagnostów Laboratoryjnych.

W imieniu absolwentów głos zabrała starościna, mgr Beata Pieczyńska, mówiąc:

Dzisiejsza uroczystość oraz odebrane przez nas dyplomy są najlepszym dowodem tego, iż w pełni wywiązałyśmy się z obowiązków studenta. Nie byłoby to jednak możliwe bez udziału i zaangażowania wielu osób, którym chcielibyśmy z tego miejsca podziękować. Dziękujemy władzom naszej Uczelni i Wydziału, które przez swoje decyzje i uchwały wciąż ulepszają system nauczania. W szczególności pragniemy podziękować prof. Mirosławie Szczepańskiej-Konkel, której oddanie i zaangażowanie w sprawę naszego kierunku były zawsze widoczne. Naszym wykładowcom jesteśmy wdzięczni za poświęcony nam czas oraz przekazaną wiedzę. Dziękujemy opiekunom poszczególnych lat, których pomoc była nieoceniona – dr Barbarze Kortas-Stempak, mgr Katarzynie Kurpierz, dr. hab. Maciejowi Jankowskiemu i dr Annie Śledzińskiej. (...)

Wreszcie pragniemy podziękować osobom nam najbliższym, które były z nami przez cały okres naszych 5-letnich studiów, naszym rodzinom, rodzicom i przyjaciółom. Wspieraliście nas w każdej formie, świętowaliście nasze sukcesy i trwaliście przy nas, gdy ponosiliśmy porażki. Właśnie za to dziękujemy Wam dzisiaj z całego serca.

Absolwentów pożegnała Katarzyna Barańska, studentka V roku Oddziału Medycyny Laboratoryjnej, mówiąc:

Cokolwiek będziesz robić w przyszłości – rób to z miłością. Pamiętaj, że każdej próbie materiału biologicznego należy się szacunek, dlatego traktuj ją jak swoją własną.

Zanim wyruszyście w wielki świat, by znów uczyć się życia, pozwolę sobie zadedykować Wam wiersz. Autorką jest moja przyjaciółka, studentka teologii, Krystyna Wiśniewska. Tytuł wiersza – „Świat”.

Świat to przejście dla pieszych – musisz poczekać na zielone światło nadziei.

Świat to morze – tylko dla tych, którzy umieją pływać, choć czasem możesz wykąpać się w brudnej wodzie.

Świat to zatłoczony pociąg – z miejscami dla sprytnych.

Świat to szkoła – czasem chcesz iść na wagary.

Świat to kolorowy supermarket – bez pieniędzy nie wchodzi.

Świat to kino – film o miłości, ale bez miłości.

Świat to wiersz – każdy rozumie go inaczej albo w ogóle.

Świat to skok na bungee – musisz zaryzykować.

Świat to szybka decyzja lekarza – inaczej umierasz.

Świat to marzenie – często niespełnione.

Świat to world, mundus, ireda, un monde, olam – wieża Babel, każdy ma swój język i pychę.

W końcu świat to prawda – zawsze trzeba jej szukać, nigdy nie omijać.

Zbuduj swój świat.

Prof. Apolonia Rybczyńska,
prodziekan Wydziału Farmaceutycznego,
kierownik Oddziału Medycyny Laboratoryjnej

Konkurs prac magisterskich

W dniu 12 października br. odbył się na Wydziale Farmaceutycznym po raz pierwszy konkurs prac magisterskich tegorocznych absolwentów Oddziału Medycyny Laboratoryjnej, zorganizowany przez dziekana Wydziału Farmaceutycznego oraz studenckie Forum Analityków Medycznych. Do konkursu zgłoszono 9 prac, które poddano ocenie w dwóch etapach. Po przeprowadzeniu recenzji wersji drukowanej nastąpiła publiczna prezentacja prac, do której przystąpiło 7 osób. Uczestników konkursu powitała prorektor ds. nauki, prof. Małgorzata Sznitowska i prodziekan Wydziału Farmaceutycznego, prof. Apolonia Rybczyńska. Zebrani na sali opiekunowie prac, koleżanki i koledzy kibicowali wszystkim biorącym udział w konkursie. Bardzo zróżnicowana tematyka prezentowanych prac oraz ich wysoki poziom sprawiły, że każdego wystąpienia słuchano z ciekawością, a komisja konkursowa miała trudne zadania w wyłonieniu laureatów. Werdykt komisji konkursowej był następujący:

I miejsce – Magdalena Brzeskwiniewicz za pracę „Analiza mutacji genów EGFR, PIK3CA i PTEN w nerwiaku zarodkowym”; promotor – prof. Janusz Limon, Katedra i Zakład Biologii i Genetyki GUMed

II miejsce – Anna Śliwińska za pracę „Wpływ egzogennych fosfolipidów na HDL”; promotor – prof. Andrzej Szutowicz, Katedra Biochemii Klinicznej GUMed

III miejsce – Marcelina Günther-Peplińska za pracę „Występowanie limfocytów TCRLab i TCRLgd we krwi obwodowej i płynie stawowym u chorych na reumatoidalne zapalenie stawów”; promotor – dr hab. Ewa Bryl, Katedra i Zakład Fizjopatologii GUMed

Laureatom konkursu prac magisterskich, nagrody ufundowała Krajowa Izba Diagnostów Laboratoryjnych.

Dr hab. n. med. Barbara Lewko,
Zakład Patofizjologii Wydziału Farmaceutycznego

Laureatki konkursu prac magisterskich

Ponad dwieście pięćdziesiąt osób bawiło się podczas imprezy integracyjnej pracowników Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego, która odbyła się 9 października w dobrze nam wszystkim znanej Wróblówce. Tegoroczną imprezę, w nieco odmienionej formie, bo też inna jest już nasza Uczelnia nazwalimy „Się kręci... Medyczny we Wróblówce”.

Zabawa rozpoczęła się oficjalnie o godz. 19.30. Otworzyli ją w imieniu rektora, który w tym czasie wracał z Warszawy, dr hab. Barbara Kamińska, prorektor ds. studenckich oraz prof. Jacek Bigda, prorektor ds. rozwoju i współpracy międzynarodowej.

– Z czarnego passata mknącego drogą z Warszawy do Wróblówki, otrzymaliśmy polecenie, żeby jeść i się dobrze bawić – powiedziała prorektor Kamińska. – A więc jedźmy i bawmy się!

Po zaspokojeniu pierwszego głodu wspaniałym, pieczonym dzikiem, sałatkami i mnóstwem innych pyszności, przyszedł czas na wspólną zabawę. Zaprośili do niej studenci Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego, na co dzień trenujący w Studium Wychowania Fizycznego i Sportu pod czujnym okiem mgr Anny Korewo. Specjalnie dla piknikowych gości przygotowali pokaz latino dance, break dance, układ na stepach i taniec z ogniem. Ten ostatni pokaz odbywał się na zewnątrz Wróblówki, przy akompaniamencie bębenków.

Po wrażeniach tanecznych przyszedł czas na konkurs filmowy z nagrodami. Na to czekali wszyscy, zwłaszcza, że główne nagrody ufundował prof. Janusz Moryś, znany kinoman. Na pierwszy ogień poszły cytaty filmowe. „Rejs”, „Seksmisja” i „Rozmowy kontrolowane” – tu poszło gładko. Osoby odgadujące powiększały swoje cukierkowe zdobycze punktowe. Gorzej było przy cytatach z „Filipa z konopi” czy „Poszukiwany, poszukiwana”. Jednak po dwudziestu cytatach udało się wyłonić zwycięzcę. Rektor wręczył mu osobiście film „Tożsamość Bourna” i uniwersyteckie gadżety.

Drugi konkurs poświęcony był znajomości muzyki filmowej. Pytaliśmy m.in. o takie utwory, jak „Baw mnie”, „Be my babe”, „Queen of the Night” czy „Quo vadis Domine”. Nagrodą główną w tym konkursie był film „Planeta Małp” w wersji reżyserskiej oraz pakiet gadżetów uczelnianych. Rektorski prezent wręczył prof. Jacek Bigda.

Podczas integracyjnego wieczoru nie zabrakło też karaoke. Uczestnicy konkursu śpiewali m.in. „Konika na biegunach” Urszuli, „Małgośćkę” Maryli Rodowicz i „Jesteś szalona” zespołu Boys.

Po emocjach konkursowych przyszedł czas na tańce. Parkiet zapełnił się tancerzami już przy pierwszej piosence. I tak zostało do późnych godzin nocnych. Z myślą o zwolennikach zdecydowanie spokojniejszej formy aktywności przygotowano biesiadę przy ognisku. Mimo chłodnej nocy nie brakowało chętnych do smażenia kiełbasek.

Impreza zakończyła się około godziny pierwszej w nocy. Kto nie był, niech żałuje. Kolejna okazja do zabawy z ludźmi, których niekiedy zna się jedynie z drugiej strony słuchawki telefonicznej lub z poczty elektronicznej, pojawi się dopiero za rok.

Joanna Śliwińska, Jolanta Świerczyńska,
Zespół Informacji i Promocji Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego

Się kręci... Medycyny we Wróblówce

Dyplomanci Oddziału Medycyny Laboratoryjnej

Masz indeks, masz internet

netia
WOLNOŚĆ WYBORU

*Zaliczam tylko najlepsze okazje.
Prof. N. Oferta*

► Szybki Internet z umową na 8 miesięcy

Wyjątkowa oferta dla studentów:
Szybki Internet już od 49 zł miesięcznie, przy specjalnej umowie na 8 miesięcy.
Trzy prędkości do wyboru – 2, 4 lub 8 Mbit/s.
Możliwość instalacji w wynajmowanym mieszkaniu.

801 802 803
www.netia.pl

Wszystkie podane prędkości to przepływności maksymalne, np. 2 Mbit/s to przepływność do 2 Mbit/s. Szczegółowe Warunki Promocji na www.netia.pl.
Warunkiem podpisania umowy jest posiadanie ważnej legitymacji studenckiej.

OGŁOSZENIE PŁATNE

Marz po zdrowie

Marz po zdrowie odbył się 27 września – więcej w następnym numerze „Gazety AMG”

Fot. Tomasz Bolt
Dziennik Baltycki